

A 40 éves évfordulón tisztelgünk a felszabadítóknak, az országépítőknak, a szencsaták hőseinek, a proletárforradalomnak. Számbavesszük a 4 évtized küzdelmeit, eredményeit és a bennünk duzzadó jövőformáló erőt, tehetséget. Ünneplünk és emlékezünk!

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM 23. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1984. DECEMBER 1.

Módosul a kollektív szerződés

A vállalat szakszervezeti bizalmi testülete november 8-án megtárgyalta a vállalati kollektív szerződés 6. sz. módosítás tervezetét, amely a dolgozók besorolásával kapcsolatos szabályokat foglalja magába.

Mészáros István, a vállalati szb titkára szóbeli kiegészítőjében elmondta, hogy a módosító javaslat a vonatkozó előírások figyelembevételével készült. A BDSZ és a Bányászati Egyesülés besorolási irányelveket adott ki, a Sztruktúra Szervezési Vállalat pedig útmutató és példatár kiadásával segítette ezt a munkát.

Vállalatunk munkabizottságát bizott meg a szabályzás tervezetének elkészítésével. A tervezet több fórum — vállalatvezetés, igazgatói tanács, a vszb közgazdasági munkabizottsága és vszb — megtárgyalta.

Az eddigi tapasztalatok szerint, egyes munkakörökben dolgozók magasabb kategóriába kerülnek, s ennek többletbér igénye éves szinten üzemenként félmillió forintot is elérhet.

Az egyes szakmák, munkakörök „értékarányának” megtartása érdekében gondosan kell foglalkozni a munkakörök minősítésével, hogy a besorolás ne okozzon indokolatlan többletbért. Az elmitett testületek úgy foglaltak állást, hogy a többletbért minden üzemnek saját bérkeretéből kell igazdálkodni.

Az új besoroláson a dolgozókat 1984. november 30-ig kell értesíteni.

A beszámoló vitájában Simon János szb-titkár, az EDÜ képviselője terjesztett be módosítási javaslatot.

A vitában felszólalók észrevételeit Mészáros István foglalta össze, majd adott rá választ.

A beterjesztett tervezet a testület elfogadta és felhatalmazta a vállalati szakszervezeti bizottságot, hogy az itt felmerült javaslatokat — tisztázva a gazdasági vezetéssel — hatáskörében foglaljon állást és azt a sokszorosítás előtt vezettesse át a kollektív szerződés módosításába.

Ezt követően a vszb-titkár a két testületi ülés között munkáról tájékoztatta a résztvevőket.

Ezen belül részletesen foglalkozott a vállalati szociálpolitikai stratégiai tervével, amelyet a BDSZ elnöksége is megtárgyal, valamint az angol bányászok sztrájkjával, melynek támogatására a BDSZ Központi Vezetősége felhívással fordult a magyar bányáipar dolgozóihoz.

N. G.

A munkaidőalap maximális kihasználása

Ismert, hogy vállalatunknak jelentős munkaerő-gondjai vannak. Ezért nagy jelentősége van a rendelkezésre álló munkaidőalap maximális kihasználásának, a termelékenység növelésének. A meglévő dolgozók a kieső időkben nem termelnek, ezzel romlik a vállalat hatékonysága. Különösen fontos a munkaidőalap jó kihasználása a produktív dolgozóknál. E kérdésekről beszélgettünk dr. Patla Károly tervezési osztályvezetővel.

— Milyen tapasztalat állapítható meg az elmúlt évek adatai alapján a vállalati fizikai, valamint a produktív dolgozók munkaidőalap kihasználásánál?

— A fizikai dolgozók munkaidő mérlegében az elmúlt öt évben az egy főre eső hiányzás kezdetben kismértékben, majd azt követően 1982-től nagyobb mértékben megemelkedett. A kezdeti lassú emelkedés a betegségnek jelentkező bányauzemekben, a Szolgáltató üzemnél, a Kutató-fejlesztő üzemnél és a Központnál. A betegség miatti munkaidő-kiesés a nagyszá-

mú bányauzemi — elsősorban vájvégi — dolgozók egészségromlásához kapcsolódott. A rehabilitációt megelőző időszakban a rehabilitálásra került dolgozók hosszabb időt töltenek betegágyon, majd rehabilitálásuk után az általános egészségromlás következményeként a többi dolgozóhoz viszonyítva hiányzásuk magasabb arányú. Így tehát az általános egészségromlás következtében jelentkező betegállományi növekedés lép fel az üzemekben is, ahol foglalkoztatják a rehabilitált dolgozókat. Mivel a foglalkozta-

tott rehabilitált dolgozó létszámunk az elmúlt öt évben növekedett, így ennek következtében növekedett a betegség miatt kiesett műszakok száma is. Tehát az az ellentmondás jelentkezett a mutatóknál, hogy míg a vállalat törekedett a minél több rehabilitált dolgozó foglalkoztatására, addig ez a kedvező jelenség magával hozott egy kedvezőtlen, vagyis a betegség miatt kiesett műszakok számának alakulását.

— A produktív dolgozó kiesett munkaideje miből tevődik össze?

— Előjáróban annyit, hogy a balesetek számának és a betegnapok számának alakulása között egyértelmű összefüggés nem állapítható meg. Az egy dolgozóra eső hiányzás jelentős emelkedése 1982-ben következett be. Oka: egyrészt az előbb említett betegnapok

(Folytatás a 3. oldalon)

III. Országos Bányorvosi Kollokvium

Üzemorvosaink sikere

A Magyar Tudományos Akadémia Osztályközi Bányaelegetszségügyi és Bányászati Ergonómiai Tudományos Bizottsága, továbbá a Bányáipari Dolgozók Szakszervezete, valamint a Miskolci Akadémiai Bizottság és a Borsodi Szénbányák közreműködésével tudományos továbbképző jelleggel rendezte meg a III. Országos Bányorvosi Kollokviumot 1984. november 15-én és 16-án, Miskolcon, a Miskolci Akadémiai Bizottság székházában.

A magyar bányorvosok kétévenkénti összejövetelét a Dorogi Szénbányák fennállásának 200. évfordulója alkalmával határozták el, aminek második alkalommal vállalatunk adott otthont 1982-ben. Akkor üzemorvosaink pályamunkáikkal szép sikert értek el, s erre tekintettel várakozással tekintettünk a miskolci szereplés elé.

Üzemorvos küldöttségünket dr. Bank József főorvos vezette, aki pályamunkájával az országos pályázat második helyezette lett, és a Bányáipari Dolgozók Szakszervezetének különdíját is megkapta, a „Rehabilitáció megvalósításának gyakorlati problémái” című munkájával. Dr. Vince Rózsa röntgenszakorvosunk a „Lumbosacralis gerincröntgen felvételek értékelése munkaalkalmasság szempontjából” dolgozatáért első díjat kapott, valamint a szakszervezet jutalmát. Dr. Boros Tibor, az EDÜ üzemorvosa — aki egyébként ba-

orvosát díjazták a harmadik hellyel pályamunkájáért.

Az eredményhirdetés nagy siker volt üzemegészségügyi szolgálatunknak, hiszen a négy fődíjból hármat, míg a Bányáipari Dolgozók Szakszervezete különdíjából is hármat szerzett meg. A díjazott pályamunkákat a kollokviumon 10—15 percen ismertették a szerzők nagy sikerrel. Üzemegészségügyi szolgálatunk ezeken kívül még két tudományos előadással is szerepelt: dr. Botos Ildikó, a III. sz. bányauzem üzemorvosa „A megnövelt szabadság és a táppénzes morbiditás” címmel, dr. Horváth Katalin bőrgyógyász szakorvos a „Psychosomatikus szemlélet és terápiás lehetőség üzemi szakellátásunkban” címmel.

A kétnapos tudományos tanácskozás alkalmával az egészség megmentését, a betegség megelőzését hangoztatta minden előadó, s önzetlenül bocsátotta közkinccsé tapasztalatait, tudását. Legközelebb 1986-ban lesz újabb bányorvosi tudományos összejövetel, várhatóan Tatabányán. Gratulálunk a sikerhez és várjuk ennek folytatását.

II. SZ. BÁNYAUZEM

21-es csapat, vezetője: Baranyi Sándor. 35-ös csapat, vezetője: Jelenik László. 42-es csapat, vezetője: Péter János. 43-as csapat, vezetője: Orgoványi József. 47-es csapat, vezetője: Kasik György. 54-es csapat, vezetője: Bérczi Gyula. 61-es csapat, vezetője: Benhardt Péter. 506-os csapat, vezetője: Ádám Ferenc. 568-as csapat, vezetője: Sági Mihály. 70-es csapat, vezetője: Vass József. 80-as csapat, vezetője: Hoffmann Miklós.

III. SZ. BÁNYAUZEM

19-es csapat, vezetője: Petricsevics Béla. 10-es csapat, vezetője: Sams László. 3-as csapat, vezetője: Kőműves Lajos. 29-es csapat, vezetője: Orsós József. 78-as csapat, vezetője: Kórik Miklós. 12-es csapat, vezetője: Kallós László. 24-es csapat, vezetője: Ugyan Mihály. 45-ös csapat, vezetője: Bojtor János. P3-as csapat, vezetője: Jóni Imre. 52-es csapat, vezetője: Csiszár Antal. 72-es csapat, vezetője: Pap Mihály. 5-ös csapat, vezetője: Török József.

A Magyar Sajtó Napja

1918. december 7-én jelent meg hazánkban az első kommunista lap, a Vörös Újság. A lap megjelenésének évfordulóját — hagyományosan — a Magyar Sajtó Napjaként ünnepeljük. E napon emlékezünk meg a szocialista sajtó múltjáról, a hősi erőfeszítésekről, amelyen keresztül jutott el a felvilágosító, mozgósító írott szó a proletárokhöz, a társadalom tagjaihoz. A megemlékezés mellett ünnepeljük a sajtó nagy családját: az újságírókat, riportereket, nyomdai dolgozókat, terjesztőket.

Az idei sajtónapi ünnepség számunkra jubileum is. Két évtizeddel ezelőtt, 1964. június 1-én jelent meg először lapunk elődje, az Ércbányász Híradó.

A lap megjelenését, kiadását dolgozóink információs igénye indokolta. A több, egymástól távollevő üzemek dolgozói nagy érdeklődést tanúsítottak egymás munkája iránt, ugyanakkor igényelték a vállalat össztevékenységéről, gondjairól, eredményeiről és a feladatokról is a tájékoztatást. Ezt az igényt próbálta kielégíteni a vállalati lap.

Az elmúlt húsz év alatt a vállalati lap szép fejlődésen ment keresztül. Az első szám nyolc oldalon 500 példányszámban jelent meg, házi sokszorosítással. Később a híradó 16 oldalra növekedett, s elérte a 2500 példányszámot. 1967—68-ban a Szikra Nyomda állította elő négyoldalas lapunkat, s ez már valóban újságformát öltött, s tartalma is gazdagodott. Ezt

követően vállalatunk házi nyomdája készíti a lapot. 1970. január 1-től havi két alkalommal jelenik meg az újság, s oldalszáma is emelkedett. A megjelenési példány száma az utóbbi időben 6400 darab.

A lap indulásának időszakában — a hőskorban — az újság készítőiben inkább több volt a lelkesedés, mint a szakmai hozzáértés. Sok ötlet merült fel, sok próbálkozás volt, hogy a vállalati újság az igényeknek megfelelő legyen. A lap kezdetől fogva társadalmi munkában készült. Kialakult az írói, szerkesztői gárda, s többségük elvégezte az újságíró stúdiót.

Lapunkban igyekeztünk minden fontos vállalati, üzemi eseményről, kollektívák és egyének eredményeiről, gondjairól tájékoztatást adni. Mozgósítottunk a vállalat gazdálkodási feladatainak végrehajtására. A megjelent lapok lényegében a vállalat történetének húsz éves szakaszát tartalmazták. Az újság értékét adja, hogy sok, személyes példát mutató munkásarcot ábrázoló írás jelent meg.

A Magyar Sajtó Napja alkalmából tisztelettel köszöntjük a sajtóhoz tartozó munkatársakat. Külön köszöntjük a húszéves Mecseki Ércbányász újságíróit, szerkesztőit, nyomdai dolgozóit, a lap terjesztőit. Kívánjuk, hogy áldozatos munkájukat továbbra is pártosan, a dolgozó nép érdekeit képviselve, eredményesen végezzék. Juhász Károly

A november 7-i ünnepséget megelőzően a II. sz. bányá-üzem pártbizottsága szívélyes, baráti találkozózt rendezett nyugdíjas dolgozói számára a Központ tanácsstermében.

A munkában megedződött, megfáradt embereket Barcsa Zsigmond, az üzem pártbizottságának titkára köszöntötte, aki méltatta az ittlelvő emberek évtizedes, nehéz, fáradságos munkáját, majd köszöntötte Liska Györgyöt, Bagi Istvánt és Sáfrány Józsefet 25 éves párttagságuk alkalmából, Vince Ferenc a szakszervezeti bizottság nevében búcsúzott az aktív munkától „visszavonuló” Kun Sándortól, aki ezután a nyugdíjasok nagy családjához „igazolt”. Felvételünkön a találkozó résztvevőinek egy csoportja látható.

S.-né Forr Anikó felvétele

Történelmi tapasztalataink felhasználásával...

Tanácskozás a KISZ KB-ban

A közelmúltban országos konferenciára került sor a megyei, járási, városi agit. prop.-titkárok, propagandisták részvételével Budapesten, a KISZ Központi Bizottságában.

A kétnapos tanácskozáson az időszerű témákból felkészítést és tájékoztatást adtak a résztvevők számára.

Kótai Géza, az MSZMP KB külügyi osztályának helyettes vezetője ismertette a nemzetközi helyzet szocialista fejlődésünkre gyakorolt hatását. Kemény László, az MSZMP KB agit. prop. alosztályának vezetője

ideológiai feladatainkról szólt, visszatekintve 40 év távlatára és tapasztalataira. Felhívta a figyelmet, hogy ideológiai munkánk célja az, hogy a társadalom — benne az ifjúság — legyen elkötelezettebb a szocializmussal szemben. Ennek érdekében fő feladatként jelölte meg a megfelelő politikai atmoszféra megteremtését, az ideológiai eszközrendszer, a demokrácia fejlesztését.

Kozma Ferenc egyetemi tanár gazdaságirányítási rendszerünk továbbfejlesztéséről, a párt gazdaságpolitikájáról tartott előadásában végigvezette a gazdaságunkban jelentkező hibákat és eredményeket a gazdasági mechanizmustól napjainkig.

Dr. Kondorosi Ferenctől, a KISZ KB agit. prop. osztályának vezetőjétől hallottunk a KISZ agit. prop. munkájának időszerű feladatairól.

Kiemelte tájékoztatójában azt, hogy a KISZ-nek — történelmünk tapasztalatainak felhasználásával — erősíteni kell saját nemzeti jellegét, javítani szükséges a tömegtájékoztató, hírközlést erősíteni az ifjúság érdekeinek képviseletét, saját képviseletünket más szervezetek előtt. Időszerű a vezetőképzés új formáinak bevezetése és tömegtámogatást kell szerezni új típusú békemozgalmainkhoz.

A mindvégig jó hangulatban zajló tanácskozáson a délutáni konzultáció zárta, ahol a résztvevők elmondták „hazai” problémáikat és a gyakorlati munkához kérések és kaptak iránymutatást.

Magda Edit

40 év tanúja, cselekvő részese

Szabolcson a kommunista párt szervezése már 1944 decemberében elkezdődött

Bugyik János volt kovács, csillás — majd egy év „kényszerűszünet” a fronton — mozdonyos István-aknán, párttitkár lakóhelyén, politikai munkatárs Szentlőrincen, Sellyén, begyűjtési osztályvezető a megyei tanácsban 1954-ben, gépállomásokért felelős titkár a Pécsi Járási Pártbizottságon, az ellenforradalom alatt az ideiglenes karhatalomnak tagja, csillás a II. sz. bányá-üzemünkönél, ellenőr a TEFU-nál, fegyelmi referens a városi pártbizottságon, párttitkár a II. sz., majd a III. sz. bányáüzemnél, s végül nyugdíjba vonulásáig (1977) a vállalati párttitkár helyettese. E kanyargós életút több száz oldalt igényelne. Mi most csak a felszabadulás utáni időkből villantunk fel képeket.

Ségem is a kommunista párt tagjainak sorába lépett. Jól választottunk — mondja elgondolkodva.

Szabolcs-bányatelepen — ahol élt — a kommunista párt szervezése már 1944 decemberében elkezdődött. Ugyanakkor és ugyanitt a szociáldemokraták voltak az erősebbek, s kiküldötték magukat vezető pártnak.

— En amolyan óvatos duhaj voltam — meséli — megmondom őszintén vaciláltam, hogy melyik legyen az a párt, ahova belépjek. Végül is, azt hiszem az döntötte el belépésemet, hogy a szociáldemokrata pártba a bányatisztviselők többsége, míg a kommunista pártba inkább a munkásság lépett be. S nekem ugye köztük volt a helyem?! Sőt, 1945 elején nemcsak én döntöttem így, hanem az egész családom. A szüleim, három testvérem és a fele-

— Mindjárt a kezdetben, ott a bányatelepen pártcsoporth-bizalmi megbízatást kaptam. Összel aztán pártvezetőségi tag lettem, s feleségem vette át a pártcsoporth-bizalmi megbízatást.

A bányánál a munkahelyen persze nem volt rózsás ekkor az élet. A fizetés, az egyre gyöngülő pengő nem sokat ért. Volt, hogy csak egy korsó sörré futotta. Vasárnaponként a bánya részére fát vágni jártak a bányászok, mások therautókkal járták a környező községeket krumpliórt, lisztért, a legfontosabbért. Ebben az időben ismert volt a falujárás. A kommunista párt — egyrészt —, hogy a tömegeket, a pa-

rasztságot is megnyerje, falura küldte tagjait dolgozni, munkaidő után.

1949. január 20-ig mozdonyos a bányánál, amikor is függetlenített pártmunkás lesz. Még 1948 novemberében egyhónapos pártiskolát végez, nem sokkal előtte történik meg a két párt egyesülése. Rövid ideig Szabolcs-bányatelep párttitkára, majd Szentlőrincen, a járási pártbizottságra kerül káderesnek. (Zárójelben írom, mint mozdonyos 1200 forint volt a keresete, s mint függetlenített pártmunkásnak 630 forintból kellett megélnie. Úgy, hogy lakást nem kapott, s a család Szabolcson maradt.)

Ebben az időben ök államosítják a téglagyárat, hozzak létre az állami gazdaságokat, s már ekkor alakulnak a termelőszövetkezetek. 1950-ben megszűnik a szentlőrinci járás, így Bugyik János — a többiekkel együtt — Sellyére kerül szervező titkári megbízatással.

Nos, itt állítsuk meg a visszaemlékezés kerekét.

— A kezdet igen nehéz volt, a pártmunkások sokat nélkülöztek, ugyanakkor szívvel-lélekkel agitáltunk a kommunista párt mellett. Falragaszokat helyeztünk el, jelmondatokat festettünk a házak falára, majd később, mint függetlenített pártmunkás, esőben, sárban, mindennap, vasárnap is a községeket jártam — kerékpárral — taggyűlekeken vettem részt.

V. T.

A propagandamunka a KISZ egyik legfontosabb területe...

Atárdics Péter, a KISZ MÉV Bizottságának agitációs és propagandafelelőse

Atárdics Péter a közelmúltban került a vállalati KISZ-bizottság apparátusába, mint az agitációs és propaganda munka irányítója. A magas, szőkés fiatalember — bár még csak 22 éves — tapasztalatokkal rendelkezik a mozgalmi munkában. Miközben terveiről faggatom, hosszasan gondolkodik, mérlegeli a kimondandó szavak súlyát.

— Tervek, azok vannak, de nem szeretnék abba a hibába esni, hogy egyszerre túl rózsászínre festek mindent. — Akkor talán kezdjük az elején. Mikor kerültél a vállalathoz? — 1980 szeptembere óta dolgozom a Szolgáltató üzemben, a villamos üzemegegnél. Először a villamosépítő csoportban, majd a szekunder tnc csoportban dolgoztam. 1981. november óta a nagyfeszültségű csoport volt a munkahelyem. 1983-ban lettem a helyi Kilián szocialista brigád vezetője. A KISZ-be tulajdonképpen középiskolás koromban kapcsolódtam be, a gépipari technikumban. Aztán itt az üzemben alapszervezeti vezetőségi tag lettem. A KISZ-

iskolán elvégeztem egy négyhetes propagandista tanfolyamot.

— A vállalati apparátusba való bekerülesem először meglepett, hiszen ez viszonylag új terület számomra, amelyet most kezdek jobban megismerni. Felelősséggel állítom, hogy a propagandamunka a KISZ egyik legfontosabb területe, hiszen itt közvetlenül kell foglalkozni a fiatalokkal. Eleinte biztosan lesznek nehézségeim, hiszen kezdő vagyok. Nagyon fontosnak tartom a jó kapcsolatok kialakítását és megtartását az üzemi KISZ-szervezetekkel. Csak együtt lehet jó munkát végezni.

— Azt hiszem, javítani kellene a kulturális programok szervezetségén, minőségén, az információk áramlását meg kellene gyorsítani, ez vonatkozik a központi rendelkezések ismertetésére a tagokkal, de igaz ez visszafelé is, a megyei szervezetekhez küldött információkra.

— Az ifjúsági parlamenteknek nagyobb jelentőséget kell adni, fontosnak tartom

azt, hogy a KISZ érdekvépviselete hangsúlyosabb legyen.

— A KISZ és ezen belül a propaganda feladata az is, hogy a fiatalok közül jól felkészült párttagokat neveljen ki. Akik helytállóan, segítik és szeretik azt amit vállalnak.

Beszélgetésünk nehezen indult, de aztán egyre jobban felgyorsult, kész tervek, lassan formát alkotó elképzelések és a lendületes tenniakarás fűtötte át a szavakat.

Erb Éva

A munkásörök becsülettel helytálltak

Egységgyűlés a 3. századnál

Ünnepi külsőségek mellett került sor a pécsi Landler Jenő zászlóalj munkásörögység 3. századának évadzáró gyűlésére a MÉV Központ tanácsstermében. Az elnökségben helyet foglalt Heiter Róbert, az országos parancsnokság képviselője, Németh Gyula egységparancsnok-helyettes, Kovács István, a MÉV pártbizottságának titkára, Mészáros István vszb-titkár, Csóti Imre, a 3. század parancsnoka, az elnöki feladatot ellátó Dibusz Jenő századparancsnok-helyettes és meghívottként dr. Patla Károly, a tervgazdasági osztály vezetője, aki a vállalati gazdálkodásról adott rövid, átfogó tájékoztatást a munkásörök részére.

Ezt követően Csóti Imre századparancsnok értékelt a század ezévi munkáját. Beszámolójában elmondta, hogy az évi feladatokat az egyre felszültebbé váló nemzetközi helyzetben és a nehezebb gazdasági körülmények között is végrehajtották. Ezzel egyidejűleg a munkásörök becsülettel helytálltak a gazdasági munka és a vállalat éves tervének teljesítésében is. A kiképzési év során érezhető volt, hogy a század erkölcsi-politikai helyzet szilárd, a fegyelem jó és a munkásörök értik a párt politikáját és mindent megtesznek annak megvalósításáért. A parancsnoki munkáról szólva elmondta, hogy a parancsnoki állomány felkészülten, jól hajtottá végre az előírt feladatokat. Szólt a 96 százalékos megjelenésről, amely igen jó részvételi arány. A végrehajtáshoz szükséges feltételek biztosítása is jó volt.

A parancsnoki beszámoló utalt a munkásörög szocialista versenymozgalomban elért kiemelkedő teljesítményére is. A megtartott értékelés alapján az egyéni versenyben Dányi Zoltán, Megyer Tibor, Papp Ferenc, Baráth Tibor, a rajok közötti versenyben, a 2/3 raj, a szakaszok közötti versenyben a 4. szakasz ért el kimagasló eredményt. A beszámoló ezután részletesen foglalkozott a század előtt álló 1985. évi feladatokkal.

Ezt követően Németh Gyula egységparancsnok-helyettes köszöntötte az állományt és fejezte ki elismerését a felettes szervek nevében is.

Ezután Dibusz Jenő parancsnok felolvasta a munkásörögység parancsnokának a százdörtörzsek és szakaszok közötti értékelését. A szakaszok közötti versenyben a 3. század 2. szakaszja második, a századörtörzsek közötti versenyben pedig a 3. század törzse az első helyen végzett. A biztosító szolgálat kiemelkedő teljesítéséért Vass Lajos, Bene József és Venczler Fridolin tárgyutalmat, Göncz János, Cserti József és még nyolcan Egységparancsnoki Dícsérő Oklevelet, míg Gál Lajos, Tukora István, Kovács Imre és még hét munkásörög Egységparancsnoki dícsérőben és tárgyutalomban részesült.

Kovács Miklós

Advertisement for 'Ércbányász' magazine. It lists the publisher (Mecseki Ércbányászati Vállalat), editor (Kisdaróczi János), address (7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.), and subscription information (15-000 Ft per year).

A munkaidőalap maximális kihasználása

(Folytatás az 1. oldalról)

számának emelkedése, más részt a szabadságra vonatkozó rendelkezések változása volt, kuionos tekintettel az ionizációs pótszabadság bevezetésére. A szabadság megnövekedése a végleges dolgozók munkaidő-alapjának mintegy 5 százalékos kiesését jelentette. Miután a megnövekedett szabadság miatt kiesett műszakszámot létszámmal nem tudtuk pótolni, így ennek hatása egyértelműen jelentkezett termelésünkben, azaz termelési lehetőségeinket adott létszám mellett, mintegy 5 százalékkal csökkentette.

A szabadság megemlékedése miatt a bányászati kiszolgáló létszámot, valamint az egyéb érintett munkaterületeken a létszámot (EDU, Kutató-fejlesztő üzem, Szolgáltató üzem) nem emeltük. A kiesett műszakokat munkaszervezési intézkedésekkel, a munkafegyelm és a munkaintenzitás növelésével ellensúlyozzuk.

Hogyan sikerült a kiesett munkaidő-alapot pótolni?

A kieső munkaidő-alapot nem tudtuk pótolni. Az önjáró technika alkalmazásával a végleges létszám jelentősebb csökkenését előztük meg, mivel az e gépeken foglalkoztatott dolgozók egy része a hagyományos termelő végleges bányászunkat nem vállalta volna. Viszont e téren rendelkezünk tartalékkal, mivel a kieső munkaidő csökkentésével, pontosabban a hasznos munkaidő-alap növelésével, az önjáró technikával jöveszhető hasznos köztétőmegenyisége növelhető. Ezt segíti elő az önjáró gépekhez már beszerzett és ezután beszerzendő kiszolgáló kocsik alkalmazása is. Javulást várhatunk a hagyományos technikával dolgozóknál is.

Véleménye szerint, hogyan lehetne tovább csökkenteni az egésznapos és történeti hiányzásokat?

A betegség és szabadság miatt kiesett műszakokon kívül jelentkező egyéb kiesés nagyságrendje közel azonos szinten jelentkezik. Ennek csökkentésére folyamatosan törekszünk, de eredménytelenül. A fizetett egésznapos hiányzás tényezőit részletesen vizsgáljuk, de a közel azonos nagyságrendben, elsősorban vállalon kívüli okok miatt, ismétlődik. Az igazolatlan hiányzás folyamatos jelentkezése a legkirívóbb. Ez azonban a viszonylag nagy munkaerő-mozgással kapcsolatos, a fegyemzetlen dolgozók kilépését általában többnapos igazolatlan hiányzás előzi meg. Véleményem szerint az ionizációs pótszabadság bevezetése és a végleges dolgozók átlagéletkorának csökkenése alapján várhatjuk a kieső munkaidő csökkenését az előző évek tényzámaiohoz képest. Az ez évi I.—III. negyedévi tényzárok e fel-tételezést alá is támasztják, remélem, hogy a mélypon-ton túljutva a hiányzások mértékének csökkenése várható — mondotta végezetül az osztályvezető.

Veress Tamás

Mindig magasabb a mércé

A III. sz. bányászati tizenkettedik szintje ma még a vágat és feltöréshajtók „birodalma”. Folyik tehát az előkészítés, hogy egyszer majd fejtési brigádok népesíthessék be ezt a bányatérstet is.

A 45-ös csapat Miniron-dója ma már az aknatól távol, messze fent dűbörög. Egy csaknem ötszáz méter hosszú vágatot hajtanak az V. sz. bányászati irányába. Innen fogják majd hosszú kutatólyukakkal megfúrni az V. sz. bányászati egyes területeit.

Még száz métert megy ez a vágat — magyarázza Bojtor János csapatvezető.

Közben több helyen feltöréseket csinálunk, így alakítjuk ki a gépállásokat a fűróberendezésnek.

A 45-ös csapatot mindig a legjobbak között tartották számon. Úgy hallom, most különösen jól megy a brigádnak.

Amikor én az üzemhez kerültem, már akkor is jó híre volt a csapatnak. Az elődöm, Harangozó Pista kiváló kollektívát hozott össze. A régiak közül ma is jónéhányan még itt dolgoznak. A mostani kollektívából a „legzöldfülűb” bányász is már nyolc éve dolgozik végleges és vannak olyanok is, akik mögött már több mint húsz év bányászokdás áll. Hogy jól megy a csapatnak? Hát igen, úgy néz ki ebben a hónapban sikerült 160 métert teljesíteni. Ezt az eredményt idáig csak egyszer tudtuk elérni, még fent a második szinten.

Itt, ezek szerint jobbak a körülmények, mint más- hol?

Nagyon jó a kőzet és minden feltétel adott a magas teljesítményhez. Bezzeg az év elején az előző munkahelyünkön mennyit szenvedtünk — emlékezik vissza a csapatvezető. — Olyan

Felvételiükön a 45-ös csapat Istókovichs András szakvezető vágár irányításával (jobb szélén) ideiglenes vasútfektetést végez. Berényi Tamás felvétele

volt a kőzet, mint a krumpliföld, hozzá jött a minuszos művelés. S, ha megszakadtunk, akkor sem tudtunk 80 százaléknál többet teljesíteni. Persze nemcsak a munkahelyen múlik a do-

log. Sok függ az emberektől is. Sőt. Jórészt rajtuk múlik. Tudja, az ember mindig többet és többet akar és ha jól mennek a dolgok, akkor méginkább igaz ez.

Nógrádi Gábor

ÚJÍTÁSOK

A vállalat november közepéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra:

II. SZ. BANYÁSZATI
Hulladék fűrószár felhasználás közepkeret rögztítéséhez. Az újító neve: Gulyás József (B).

III. SZ. BANYÁSZATI
Görgös köracél-egyengető. Az újító neve: Bettl József (38 500 forint). Tömlőkötéget hidraulikus fűrókocsin. Az újító neve: Morvay József, Nagy Dezső (78 500 forint).

IV. SZ. BANYÁSZATI
Kötéllakat támrablókötél húzatásához. Az újító neve: Lovász László, Mudri József (B).

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM
Orsós kaloda a fűrószár anyagbefogásához. Az újító neve: Gyenes István (B). Tárcsa és állvány fűrószár hőkezeléséhez. Az újító neve: Kiss László (14 800 forint). Fűrószár egyengető csapágyazása. Az újító neve: Kiss László (B). Szerszám gumitömítés bevezetéséhez fűrószár furatba. Az újító neve: Hámori István (B).

ERDŐSÍTŐ ÜZEM
Szűróelemek mintavételhez.

A vállalat november közepéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra:

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM
Karotázs csőrűkezelő pult mélyégszámlálólal. Az újító neve: Henézi Ferenc, Szommer Zoltán (53 000 forint).

KUTATÓ-FFJLESZTŐ ÜZEM
Habszágtató karbonátos ervek feltárásánál. Az újító neve: Horváth András, Szőke Attila (68 500 forint).

A zárójelben levő számok azt a többlet nyereséget jelentik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

(B): Balesetveszély, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem fejezhető ki.

Megújulva a siker nem marad el

Ismét élen a Petőfi szocialista brigád

A vállalat gazdasági vezetése és a tömegszervezetek által hazánk felszabadulásának 40. évfordulójára és a XIII. kongresszus tiszteletére meghirdetett munkaversenyben kiemelkedő teljesítményt nyújtott és ezért jutalomban részesült a Kutató-fejlesztő üzem Petőfi szocialista brigádja. Ehhez a szép sikerhez vezető útról és a brigád életéről beszélgettünk Vancsura László brigádvezetővel.

A perkolációs részleg tárkarbantartó csoportjából alakult és jelenleg 9 fős brigád — kezdi a beszélgetést a brigádvezető — tevékenységének első szakaszában (1967—1976) nagyon szép, egyenletes fejlődést produkált. Ennek a szakasznak a betetőzése volt az 1975-ben elnyert aranyérem és az 1976-os Vállalat kiváló brigádja cím. Az akkori siker fő kovácsa az első brigádvezetőnk, Horváth József I. volt. Ő azóta már nyugdíjba vonult. A brigád közben alaposan kicserélődött, már csak két alapító tagunk tevékenykedik. 1977-től kis visszaesés volt tapasztalható, majd az utóbbi években mintha sikerült volna elmozdulni az egy helyben topogásból. Ennek köszönhető a mostani elismerésünk is.

Mit tettek ennek érdekében?
— En azt hiszem, hogy elsősorban gazdasági munkánkval érdemeltük ki a sikert. Munkánk igen sokrétű: az épülő terek föliázásától a működők karbantartásáig terjed. És mindig úgy kell végeznünk, hogy a krónikus létszámláhiány, betegségek stb. miatti nehézségek ellenére a fémtervet hozni kell. Sajnos brigádunkban az előregedés jelei mutatkoznak, emellett az utóbbi két évben négy brigádtagunk ment rokkantnyugdíjba. Nagyon elkelné a fiatalítás, de a többműszakos munkarend, a nehéz körülmények miatt a fiatalok nem tolonganak hozzánk. Munkánkhoz az üzem vezetésén kívül nagy segítséget kapunk perkolációs testvérbrigádjainktól is.

A brigád 90 százaléka vidéki. Nem okoz ez gondot a brigád életében?

A „városiakkal” szemben nehezebb helyzetben vagyunk, de lehetőségeinket vállalásaink megtételénél figyelembe vesszük. A brigád minden tagja részt vesz politikai vagy szakszervezeti oktatásban. Egy brigádtagunk Marxizmus—Leninizmus középiszkolát végzett. Lehetőségeinkhez képest részt veszünk a Ságvári Endre Művelődési Ház rendezvényein. Évente több alkalommal tartunk szakmai továbbképzést. Beteg brigádtagjainkat is rendszeresen látogatjuk. Amiben úgy érezzük, hogy van némi lemaradásunk, az az MM.

Hogyan látja a fejlődés útját, a brigád jövőjét?

Megróbálunk minden téren egy kicsivel többet és jobban dolgozni. Ez a mostani sikerünk lökést adhat a további feladatok elvégzéséhez, céljaink eléréséhez.

Nagy Géza

Az 55-ös az élre került

A II. sz. bányászati csapat a 23. szint 91/10-es irányvágatában dolgozik. A töltőpados fejtésben öt hete kezdtek a munkát. Ez idő alatt kihajtottak közel 60 méter hosszúságú gurító, úgy középtájt jobbra-balra összesen mintegy harminc méter osztókamrát ércben. A csapatvezető, Almási József nyolc éve irányítja a kis közösséget, s jó tizenhét éve van az üzemnél. Ottjártunkkor vele nem találkoztunk, mert a délutános szakban volt a dirigens.

A csapat a körlet fejtési csapatai közül — mondja Glass Zoltán körletvezető — mindig az első köztét volt. Most, hogy a 10. es és a 67-es másik körletbe került, az 55-ös átvette a vezetést, a legjobbak lettek.

Milyen érzés és milyen teher máról holnapra a körlet legjobb csapatának lenni? — kérdezem a szakban dolgozókat.

Az adott körülményekhez képest maximálisan kell dolgoznunk — mondja Körmendi István segédvágár — persze eddig is legjobb tu-

dásunk szerint dolgoztunk, mégha ez sokáig csak a harmadik helyre volt is elég. De hát megszakadhatunk — mutat magyarázóan körbe —, ha ilyen hosszú gurítójú munkahelyet kapunk. Gondolom, mindemllett tisztességgel helytállunk, végezzük a munkánkat.

Úgy érzem — mondja Mohácsi József csillás —, hogy ez az „első hely” arra is kötelez, hogy esetenként jobban hajtsunk, ha másért nem, a több pénzért.

Tudom, hogy a csapat — mondja a körletvezető — még ha most szótlanabb is a kellenél, többet akar termelni, mert nem elégszik meg csupán azzal, hogy a papíron a körlet legjobb fejtési csapata, ezt azzal is akarják majd bizonyítani, hogy keresetben lényeges különbséggel az élre kerüljenek.

A szakvezető jelenleg tartalék ember. Jurcsák Mihály hosszú ideig a 27-es csapat vezetője volt.

Milyen érzés máról holnapra csapatvezetőből tartalék emberként más-más csapaton dolgozni?

A csapatom megszűnt,

Balról jobbra: Körmendi István, Mohácsi József és Juresák Mihály munka közben Csöndör László felvétele

új emberekkel, új csapat alapításához már nem volt energiám.

A 27-es visszaesett a termelésben — mondja Glass Zoltán — olyan korosztály volt, hogy sokukat rehabilitálni kellett. Az újoncok viszont nem kelletek a csapatnak.

Nos, jobb így nekem — mondja a volt csapatvezető —, mert az ellébecoló újakhoz én már öreg vagyok.

Nem elégedett az új emberekkel?

Nézzé, húsból jó, ha ötön látszik, hogy dolgozni akar. Egy-két nap után a többség úgy dönt, hogy mondjuk ötezerért inkább a szállításra kéri magát. Akkor meg miért erőlködjek új csapatalkitással?!

Harmincéves emberektől, újaktól nem is igen lehet elvárni, hogy hirtelen és tartósan nehéz fizikai munkát végezzenek. Ebben a korban nagyon keveseknek sikerült átállni e nehéz munkára. A fiatalabb kor-

osztály meg végképp nemigen alkalmas a bányamunkára. Vagy törpe, vagy langáléta, s ereje, kitaratása semmi sincs. A discó, a szórakozás után nemigen maradnak meg, a városi gyerekek legalábbis. A bányamunkához az kell, hogy a jelentkező azt megelőzően mindig is fizikai munkát végezzen. Egy rakodóból, vagy kubikosból például nagyon jó bányász lesz — mondotta végezetül Körmendi István segédvágár.

V. T.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A II. sz. bányászati dolgozó a következő problémákat vetették fel: — Reggelenként ígéretet kaptunk arra, hogy a fogászati rendelőt javítani fogják, amit nem tapasztalunk, mert még egy foghúzásra is sokat kell várni. — Azt kérdezik, hogy a lumbágó foglalkozási betegség-e?

A problémákra dr. Gömöri István fogorvos és dr. Bank József, az Eü. szolgálat vezető főorvosa válaszolt:

DR. GÖMÖRI ISTVÁN: — Felelősségem tudatában kijelentem, hogy a foghúzás mindenkor soron kívül történik, de fél órán belül az egyéb fogászati rendelőre várókra is sor kerül.

DR. BANK JOZSEF: — A lumbágó nem foglalkozási betegség.

2. A III. sz. bányászati dolgozó azt panaszolja, hogy az Eü. szolgálat reumatológiai rendelőjében nincs kifűrés az ebédlő, ami felesleges várakozást okoz.

A panaszra dr. Bank József, az Eü. szolgálat vezető főorvosa válaszolt:

— A jövőben a reumatológián ki lesz írva az ebédlő.

3. A IV. sz. bányászati több dolgozója azt kérte, hogy az 1-es autóbusz Kertvárosból reggel 4.50 órakor induljon.

A kérdésre dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója válaszolt:

— 1984. november 12-től munkanapokon — hétfőtől péntekig — az 1-es autóbusz a Nevelési Központtól 4.50 órakor indul a reggeli első járat.

4. A Kutató-mélyfűrő üzem dolgozóit az alábbi észrevételeket vetették fel: — Jó volna, ha a járgány megnyitása után hétévente sűrítjük az 1-es autóbusz járatát. — Miért törték fel és dobálták ki az épülő telefonközpont épületének nemrég elkészült betonpadlóját?

Az észrevételekre dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója és Vá-

gi József, a Szolgáltató üzem főmérnöke válaszolt:

DR. KISS ELEMÉR: — A korcsolyaszezon megkezdésétől a szezon befejezéséig a 1-es autóbusszjáratokat a szükségesnek megfelelően sűrítjük.

VÁGI JOZSEF: — Az eredeti tervek szerint a telefonközpont teljes alapterületét antistatikus műanyagpadlóval kellett volna elkészíteni. A kivitelező rendkívül magas — 550 ezer forint — ára miatt átvizsgálásra került sor és műanyagpadlót csak azokba a helyiségekbe készítettük, ahol az elengedhetetlenül szükséges. Mivel a műanyagpadló vastagsága 3 milliméter, a saválló betonpadló pedig 6 centiméter, a műanyagpadló alá készített aljzatot fel kellett látni. Ez a munka csak látszólag többletköltség, a valóságban a termélmódosítás igen jelentős megtakarítást hozott.

5. A KISZ-információból: A Szolgáltató, az EDÜ és a Kutató-fejlesztő üzem iskolába járó fiatal dolgozói sérelmezik, hogy a Kövágószőlősről 13.10 órakor induló autóbusz több esetben nem áll meg a Szolgáltató üzem előtti és az EDÜ bejáratában levő megállóknál.

A sérelmekre dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója válaszolt:

— Az autóbusszoknak minden megállóban meg kell állniuk, ha le-, vagy felszálló utas van. Ha nem áll meg, az csak a gépkocsivezető hibája, ami fegyelemsértés. Intézkedek, hogy a jövőben ne legyen probléma. Ha mégis előfordul, úgy kérem, hogy dátum szerint a rendszám feltüntetésével jelezzék felém, hogy a gépkocsivezetőt felelősségre tudjam vonni.

Gácsi Mátyás

Ifjúsági parlament '84

November 17-én a Központ tanácssterme volt a színhelye a vállalati szintű ifjúsági parlamentnek. A tanácskozáson az üzemi szintű fórumokon megválasztott közel száz küldött mellett ott voltak a vállalati és az üzemi gazdasági, társadalmi vezetői.

Meghívottként részt vett a tanácskozáson Deák László, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Neubauser József, az SZMT Baranya megyei testületének vezető titkára, Kalácska László, a KISZ KB gazdaságpolitikai osztályának vezetője, Korompai Péter, a BDSZ osztályvezetője, dr. Pintér József, az Ipari Minisztérium Uránipari Titkárságának vezetője és Horváth Csaba, a KISZ Baranya megyei Bizottságának titkára.

Az elnöklő Dubrovcsky Gábor köszöntötte a megjelenteket, majd Bimbó József szociálpolitikai igazgató főosztályvezetője elmondta az irásos beszámolóhoz.

Ezt követően hozzászólásokra került sor. A küldöttek az üzemi, illetve részlegrészintű parlamenteken felmerült gondokat, problémákat mondták el. Alig akadt olyan hozzászólás, amely ne foglalkozt volna a fiatalok bérhelyzetével, vagy a lakáskérdéssel.

Romvári Tibor, az EDÜ küldötte is ezekre a problémákra irányította a figyelmet. Elmondta, hogy az üzemi dolgozók keresete közel azonos a városi dolgozókéval, és ez nem jelent vonzerőt. Az önálló gazdasági helyzetétől függően egyre inkább a szülői anyagi helyzetétől függ. Sajnálatosan csökkent a tanulási kedv a fiatalok körében. Ennek egyik oka, hogy a tanulás gyakran a munka utáni pénzkeresés lehetősé-

gétől fosztja meg az embereket.

Coboya Gusztáv (IV. sz. bányászati) részletesen szólt a műszaki fejlesztés és ezen belül is az önjáró technika alkalmazásának gondjairól. A jelenlegi géppark színtartása — főképp az alkatrészellátási gondok miatt — rendkívül nehéz.

Hrisztov B. Iván, a KISZ MÉV Bizottságának a titkára úgy vélekedett, hogy az előző ifjúsági parlament óta sok probléma orvoslást nyert ugyan, de a gondok jó része újra termelődött azóta. A vállalatnál dolgozó fiatalok, ifjúkommunisták sokat tesznek célkitűzéseinek, gazdasági tervfeladatainak maradéktalan megvalósítása érdekében.

Egyebek között a pályakezdő fiatalok problémáival foglalkozott Kiss József (III. sz. bányászati). A bányát, a bányamunkát nem lehet egy nap alatt megszokni és a hozzájuk kerülő új dolgozók megtartásáért mindent el kell követni a későbbiekben is.

Farsang Lajos (II. sz. bányászati) és a Szentlőrincen lakó fiatalok problémáival foglalkozott, majd arról szólt, miért gyakoribb a táppénz a fiatal vándoroknál, mint az idősebbeknél. Ennek okát az érdeklőség hiányában látta. Az idősebbek, akik többnyire jól összeszokott kollektívák stabil tagjai, csak a legvégső esetben mennek orvoshoz. Ezzel szemben a fiatalok — főképp a tartalékba járók — esetében ilyen érdeklőséggel nem beszélhetünk.

A vitában felszólt még Dobos János (Szolgáltató üzem), Kenderesi József (IV. sz. bányászati), Majkó János (Eredősítő üzem), Varju László (III. sz. bányászati), Tóth László (Kutató-

mélyfűrő üzem), Mádák József (IV. sz. bányászati), Jávor András (Kutató-fejlesztő üzem) és Soltész Kálmán (II. sz. bányászati).

Sok szó esett a külszíni üzemben dolgozó anyagi helyzetéről, a lakáshozjutásuk lehetőségeiről, de beszámoltak a küldöttek a szakmunkásképzés tapasztalatairól, a külszolgálaton dolgozó fűrészek nehéz helyzetéről és a szakvezető vájár képzés lassú üteméről.

Ezt követően Korompai Péter emelkedett szólásra. Elmondta, hogy a BDSZ december 4-i elnökségi ülésén a jövő évi terveket, tennivalókat, már úgy tudják megtárgyalni, hogy ismerik az ifjúsági parlamentek tapasztalatait.

Tájékoztatta a hallgatóságot arról, hogy a Minisztertanács a közeljövőben foglalkozik a szénbányászok helyzetével. A kormány elé kerülő jelentés részletesen tárgyalja az ország mélybányászatainak helyzetét, így az iparág kiemelt bevezetésének szükségességét is.

Mészáros István, a vszb titkára a bérkérdésről szólva megállapította, hogy a feszültségeket vállalati keretek között külső segítséggel feloldani nem lehet. Elmondta, hogy az üzemi és részlegrészintű parlamenten felvetődött kérdések egy részében a vállalat vezetése már intézkedéseket tervez.

Deák László annak a véleményének adott hangot, hogy a küldöttek valós problémáikat feszegettek, felelősségteljesen politizáltak. Ezt bizonyítja, hogy fiataljaink tudatában vannak annak, hogy az ország nehézségei között a gazdasági helyzetben gondjaink megoldásához nagy erőfeszítéseket kell tenni.

Bimbó József a kérdésekre, felvetésekre adott válaszában részletesen szólt a lakáshelyzetéről. Elmondta, hogy a VI. ötéves terv bányászati építési akciója keretében már nem kerül több új otthon átadásra. A következő tervciklusig többnyire csak Pécsen kívül, elsősorban Szentlőrincen terveznek építkezéseket.

A negyvenórás munkahét bevezetésével kapcsolatban megismételte a vállalatvezetésnek azt a véleményét, hogy csak akkor kerülhet rá sor, ha ez nem jár a teljesítmények csökkenésével.

Ígéretet tett arra, hogy azokra a kérdésekre, amelyekre most nem adtak választ, harminc napon belül írásban reagálnak.

A tanácskozás ezt követően egyhangúlag jóváhagyta az ifjúságpolitikai pénzeszközök felhasználására vonatkozó előterjesztést és az intézkedési tervet.

N. G.

Hadat kell üzenünk a közömbösségnek Az önkormányzat lépni akar

Néhány hónapja, hogy a munkásszálló önkormányzatának vezetőjévé választották. Öszintén szólva meglepődtem első találkozásunkkor, hisz egy tekintélyes termetű, meglehetősen korú férfiúra számítottam. Helyette egy vékony, huszonevű fiatalember állt előttem bizalmat ébresztő tekintettel.

A beszélgetés során aztán hamar kiderült, hogy a szállólakók nem a „két szép szeméért” választották az önkormányzat élére, inkább azért, mert — bár csak néhány éve él itt köztük — jól ismeri problémáikat, nem rejti véka alá a véleményét és nemcsak beszél, tenni is hajlandó a gondok orvoslásáért.

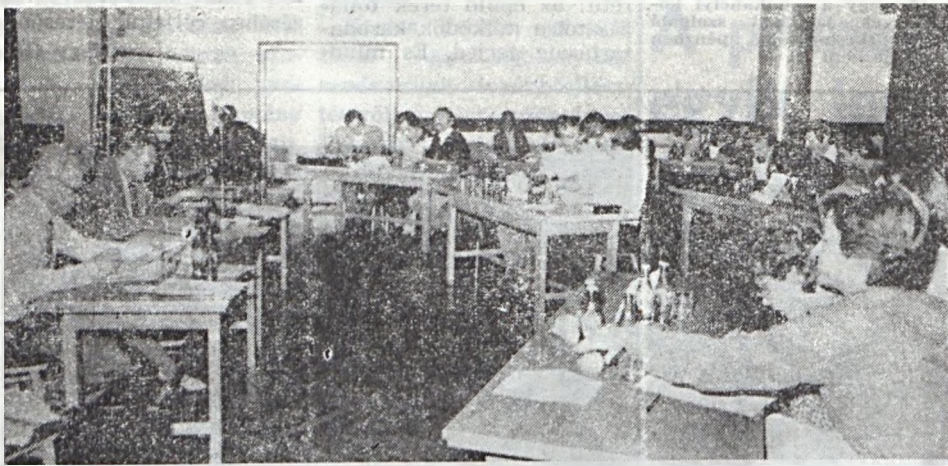
— Székesfehérvárról jöttem — meséli. — Ott végeztem a Földméri Főiskolát 1981-ben. Azóta Bakonyán dolgozom a bányamérésben. Jól esik, hogy ennyire megbíznak bennem és nagy öröm, ha a szállónlakók problémáinak megoldásában segíteni tudok, de sajnos kevesen fordulnak hozzánk. Pedig az újjáélesztett önkormányzat minden tagja szívesen segítene az embereken.

— Gond persze így is van elég, de sokan csak habörögnek a nagyvilágba — gyakran nem is alaptalanul — ahelyett, hogy tanácsot kérnének, mi ilyenkor a teendő. A másik nagy problémánk az érdektelenség. A programok iránt kevesen érdeklődnek, s szomorú, de jó arány az, ha egy-egy rendezvényen tíz ember ott van. Pedig propagandában, sőt személyes agitációban nincs hiány.

— Hadat kell üzenünk a közömbösségnek. A korábbi önkormányzat néhány éve kérdőívet osztott szét, amelyben arról próbáltak információkat szerezni, hogy milyen rendezvényekre lenne igény, hogyan lehetne javítani a szállónlakók körülményein. A közvéleménykutatás sikertelen volt, mert alig egy-két válasz érkezett csak be. Hamarosan mi is megpróbálkozunk ugyanezzel, de úgy, ha kell mindenki elbeszélgetünk.

Hosszasan beszélgettünk még a további tervekről. Elmondta, szeretné az itt lakó lengyel bányászokat is mind több programba bevonni, a szállólakók körülményeit tovább javítani. Ehhez persze pénz is kell, de mint azt Jámbor Lajos elmondta, a szakszervezeti bizottság minden olyan dolgot, ami érdemes és megvalósítható, messzemenő támogat. Nógrádi Gábor

Elmélyült munkában a zsüri és a vetélkedő csapatok.

Csöndör László felvétele

MM vállalati döntő

A döntő anyaga alapvetően két részből állt össze. Az egyik rész munkavédelmi, biztonságtechnikai, elsősegélynyújtási kérdéseket tartalmazott és a Ságvári Andre Művelődési Ház készítette. A második rész „kulturális”, helyismereti, s bizonyos történelmi jellegű kérdéseket tartalmazott a DOZSO összeállításában. A második rész sajnósan másfél órával a vetélkedő kezdete előtt érkezett meg, így még a zsüri sem tudott teljesen felkészülni, a szervezőknek pedig az anyag hibáit kijavítani nem maradt idejük. A DOZSO mentességére sajnos pillanatnyilag semmit sem tudunk felhozni. Bizonyos esetlegességek, hibák, az akciójelleg eddig is tapasztalhatóak voltak, de

ilyen felelőtlenséggel még nem találkoztunk a játék során. Ezért elhatároztuk, hogy a jövőben a vállalati döntőig kizárólag olyan anyagokat fogunk használni, melyet a Ságvári készít el. A döntő menetét természetesen zavarhatták más hibák is, de a legfontosabbnak a fentieket tartom. Ezekkel együtt a csapatok helyezését realisan, megérdemeltnek tartom, s remélem, ezt a városi döntő is sikerül bizonyítaniuk. A vállalati döntő eredménye: I. Lambrecht Kálmán szocialista brigád (IV. sz. bányászati) 232 pont; II. Cséti Ottó bányamérő szocialista brigád (IV. sz. bányászati) 207 pont; III. Eötvös Loránd ifjúsági szocialista brigád (III. sz. bányászati) 207 pont; IV. V. körlet műszaki (III. sz. bányászati) 205 pont; V. Tyeresskova szocialista brigád (IV. sz. bányászati) 204 pont; VI. Széchenyi István szocialista brigád (Központ) 202 pont.

Művelődjünk szótakozzunk

A Ságvári Andre Művelődési Ház decemberi programjából

December 5-én 16.00 és 17.30 órákor, valamint december 6-án 11.00 órákor: Az égigérő története. A Tolcsvay Trió gyermekműsora.

14-31-ig: Kiállítás a Ságvári Andre Művelődési Ház képzőművészeti műhelyének munkáiból.

A SZERKESZTŐSÉG HOZZÁJÁRÓL

A Haza Szolgálatáért Erdem. érem arany fokozatával kitüntetett Landler Jenő munkássor-egység parancsnoka november 7-e alkalmából vállalatunk pártbizottságához az alábbi elismerő sorokat juttatta el:

Ezúton tájékoztatom a Tisztelt Pártszervezetet, hogy a működési területükön dolgozó munkásokra a XII. pártkongresszus óta eltelt időszak alatt munkássági pártmegbíztatók maradtak maradéktalanul eleget tettek.

Kiemelkedő munkát végeztek a párt határozatainak megvalósításában. Aldozatkész, becsületes helytállással biztositották, hogy egységük 1984-ben is eredményesen végrehajtsa az irányító pártbizottság és az előjáró parancsnokság által meghatározott feladatokat.

Az egység parancsnoksága nevében köszönetem fejezem ki a pártszervezetnek, a munkahelyi vezetésnek azért, hogy segítettek a munkások feladatait teljesítésében.

Kérem Önöket, hogy a jövőben is kíséreljék figyelemmel a munkások tevékenységét, segítsék elő az általunk is nagyra értékelt pártmegbíztatók eredményes végrehajtását. Az éves beszámoló taggyűlésen kérjük, értékeljék munkájukat, helytállásukat — ez további ösztönzést ad a jó munka végzéséhez —, s egyben kedvező hatással lehet a munkások utánpótlás biztosítására is.

Elvtársi üdvözléssel:
Krivics Gyula
egységparancsnok

Megváltozott az iparjogvédelmi szabályzat Hatásosabb ösztönzés az innovációra

A MÉV Szakszervezeti Bizottsága a közelmúltban fogadta el a vállalat új iparjogvédelmi szabályzatának tervezetét. A terjedelmes dokumentum részletesen tárgyalja az újítások, találmányok, szabadalmak, műszaki, szellemi alkotások értékesítésének szabályait, elbírálásuk módját. Fers Antal iparjogvédelmi csoportvezető arról kérdeztük, miért volt szükség a szabályzat módosítására és melyek a leglényegesebb változások az újítások intézésének, elbírálásának rendjében.

— Az előző szabályzat tíz évvel ezelőtti lépett hatályba — magyarázza Fers Antal. — Azóta sok minden változott, új utasítások, rendeletek láttak napvilágot. Közülük a legjelentősebb az 1983-ban kiadott újítási rendelet, amely önmagában is indokolta a vállalati iparjogvédelmi szabályzat módosítását.

— Az egyik igen lényeges változás, hogy bővült az újító fogalma. Ma már újítás az is, amit munkaköri köteleességéből alkotnak. Újítás viszont csak az lehet, amely négy fontos követelménynek eleget tesz. Vagyis, amely viszonylagos újdonsággal bír vállalati szinten, műszaki, vagy szervezési megoldás, hasznos eredménnyel, vagy előnyvel jár és alkalmazása, illetve hasznosítása nem ütközik jogszabályba. Tehát lehet egy javaslat értéke akár tízmillió is, ha az nem tesz eleget valamelyik követelménynek, nem tartozik az újítások körébe. Újít-

tásként csak az alkotó teljesítményt bíráljuk el, olyat nem díjazunk, amelyhez az egyszerű rutin is elegendő.

— Korábban a legtöbb vita a hasznos eredmény mértékének megállapítása körül volt. Az új szabályzat ennek módszereit egyszerűen rögzíti. Ha tehát egy személy munkáját megtagadjuk, akkor a hasznos eredmény számításánál figyelembe vesszük azt is, ami a vállalatra eső terhek (étkeztetés, utaztatás stb.) megtakarításában jelentkeznek.

— A korszellemnek megfelelően változott az is, mikor kell engedélyt kérni az újítási javaslatok más vállalathoz történő benyújtására.

— Egyszerűsödik az ügyintézés az elbírások menetében is. Szélesebb körben fogjuk alkalmazni az egyszerűsített elbírálást, amelynek lényege, hogy ha az újító az általunk megállapított díjat elfogadja,

nem tesz észrevételt, akkor a vállalat a hasznos eredmény jelentkezőiként azonnal, egy összegben fizet. Korábban szerződést kötöttünk az újítókkal és csak ha a szerződés megkötésre került, akkor tudtuk a díjat kifizetni. Ezt a sok levelezés jelentősen késleltette.

— A szabályzatban tág teret hagytunk arra, hogy az újító javaslatait bárkik kiegészíthessék, egymással szövetkezhesenek egy jobb módszer megalkotására.

— Az ösztönzés jó formája a közreműködők díjazása. Tapasztalataink szerint ugyanis igen hasznos, ha van valaki az újítón kívül is, aki a témát szorgalmazza. Az új szabályzat szerint a közreműködői díjat is a gazdasági eredmény határozza meg. Ettől azt reméljük, hogy az igazán nagyjelentőségű újítások az üzemek között és a vállalatok között is gyorsabban elterjednek.

— A szabályzat lényegében az önkéntes innovációs tevékenységet helyezi üzleti alapokra. A hatékonyság és a nyereség növelésének érdekében minden munkatársunk agyára, alkotó készségére nagy szükség van — mondta végzetül az iparjogvédelmi csoportvezető.

N. G.

NDK szállító-rakodógép a IV. sz. bányauzemben

Üzemi tapasztalatok

Ma, amikor az ország gazdasági helyzete rózsásnak éppen nem mondható, nagyon meg kell fontolni, hogy mit vásároljunk valutáért. A IV. sz. bányauzem 6. szintjén úgynevezett gumikerekes technika dolgozik. Ehhez a leglényegesebb gépek nyugati importból származnak. A bányagépek beszerzése meglehetősen nagy gond, nem csupán anyagi vonatkozásban, hanem műszaki szempontból is. Ebből a szempontból a MÉV meglehetősen nagy gondban van, mert kevés olyan gépet gyártanak a nagy nyugati cégek is, amely a mi körülményeink között reális vételárért ideális lenne. Idén kapott üzemünk egy NDK gyártmányú UL 1.2 típusú szállító-rakodógépet. *Czibolya Gusztáv* művezetőt kértem meg, hogy ismeresse az eddigi tapasztalataikat az NDK gépről és próbálja összehasonlítani az eddig nálunk legjobban bevált GHH nyugati géppel.

— Egyik leglényegesebb a gépek árkülönbsége: az UL 1.2 ára 2,1 millió forint, a GHH pedig 4,1 millió forint. Ezen kívül előnye az UL-nek, hogy körülbelül 20 százalékkal nagyobb szakfterővel rendelkezik, ez könnyebbé teszi a kanál anyaggal történő te-

lemerítését. Aztán kezdénem a negatívumokkal: a szállító sebessége körülbelül harmada a GHH-énak, hidrosztatikus hajtása miatt lényegesen sebezhetőbb, azonos kanáltérfogat mellett a kisebb sebessége miatt a teljesítménye a sebességgel arányosan kisebb. Az UL motorja óránként körülbelül 400 g motorolajat éget el, ugyanakkor a GHH 200 üzemóra utáni olajfogyasztása nem mérhető — nívón belül van.

A GHH-hoz lehet alkatrészeket beszerezni, ezt csak a valutakeret határozza meg, az UL alkatrészei beszerzése még nem ismert. Azt javaslom, az üzemeltetési tapasztalatokról *Matesz Bálint* csapatvezetőt kérdezz meg.

— A 34-es csapatot tizenhárom fő alkotja, három műszakban járunk dolgozni — mondja *Matesz Bálint*. — Valamennyien legalább két szakmával rendelkezünk, többségében lakatos-vájár, autó-villamos-szárszerelő-vájár, jól ismerjük a gépeket, hiszen az a feladatunk, hogy a szállító-rakodógépekkel szállítva biztosítsuk a 6. szinti csapatoknak az anyagot és a termelvényüket elszállítsuk.

— Az UL 1.2 típusú gép egy új konstrukció, mely ki-

zárólag KGST országokban gyártott egységekből áll, ezt nálunk járt NDK szakemberek mondták, s tudtukkal a mi gépünk a 13., vagy 14. darab. Ez látszik is a gépen, még nem kiforrott, ezen házilag tudunk korrigálni. Fő hibája, hogy méretében hosszú, ez jelentősen növeli fordulásoknál a manipulációs időt, sebessége lassú, üzemanyag-fogyasztás 10–15 százalékkal több, mint a GHH-é. Korábbi tapasztalatok szerint az üzemanyag-kezelése fizikailag fárasztó, a figyelmet jobban lekötí. Egy teljes műszakon keresztül fárasztóbb vele dolgozni, mint a GHH-val. Sebessége miatt csak rövid távolságra lehet az ércet elszállítani, mert hosszabb távolság esetén sokáig tart a vájvégen levő anyag kiszállítása. Az a legfőbb gondunk, hogy a három GHH 3–4 évi használat után, fődarabcsere nélkül nagyon elhasználódott, a fékberendezésével kezdetben is és most is sok problémánk volt, ez a gond talán nem lesz az UL-nél, mert ennek a fékje egészen más megoldású. Összefoglalva: az UL 1.2 jelenleg a leghasználatosabb gépünk — fejezte be a beszélgetést *Matesz Bálint*.

Tóth János

Jogi esetek

ITALOZÁS, FEGYELMI ELBOCSÁTÁSSAL

Köznevelés, hogy az alkohol befolyásolja az ember ítéletét, munkavégzési, magatartásbeli képességét. A közelmúltban történt, hogy az egyik dolgozó munkahelyén társával szemben memcsak hangoskodott, hanem kötekedett is. Felettese úgy vélte, hogy alkoholos befolyásoltság alatt áll, ezért ittasságvizsgálatot kívánt nála végrehajtani. A dolgozó az alkoholszonda vizsgálatnak azonban ellenszegült és közben már felettestét is sértegette, fenyegette. Később mégis a szondával a vizsgálat megtörtént, amikor is a szonda kékeszöld színűre változott, ami 0,8 ezrelékes alkoholos befolyásoltságra utalt. Ez az eset többek jelenlétében történt. Fegyelmi eljárás után a büntetés elbocsátás lett.

A Legfelsőbb Bíróság ítélezési gyakorlatát figyelembe véve megállapítható, hogy az egyes fegyelmesítő magatartásokat vizsgálva a cselekmények miatt külön-külön is indokolt súlyos fegyelmi büntetés kiszabása. Az elkövetett fegyelmi vétségeket összefüggésükben értékelve nem lehet a leg súlyosabb fegyelmi büntetést elűzöttnek minősíteni. Az állandó és következetes italozási gyakorlat szerint ugyanis általában nincs helye akár a leg súlyosabb fegyelmi büntetés enyhítésének, ha a dolgozó munkaköri kötelezettségét a munkahelyén vagy azon kívül, de munkaidő alatt történő italozással szegi meg, vagy szeszital hatása alatt olyan magatartást is tanúsít, amely önmagában is alkalmas súlyos fegyelmi büntetés kiszabására.

Ez a dolgozó tudatosan és szándékosan szegte meg felettese utasítását, majd megfenyegette. Ez a magatartása, eljárása, viselkedése az együttműködési képesség teljes hiányára utal, egyúttal alkalmas volt a felettese lejárására. Az ilyen magatartás alkalmas arra is, hogy a dolgozókból felháborodást váltson ki és a munkahelyi hangulatot megromtassa. Mindezekre tekintettel az ilyen fegyelmi vétségekre az elbocsátás fegyelmi büntetés áll arányban az elkövetett vétségekkel szemben.

Dolgozóinknak jogi biztonságot nyújtani

A panaszügyi bizottságok munkájáról

Ezúttal a panaszügyi bizottságok vállalati tapasztalatairól kérdeztük dr. Kóbor Bédát, a jogsegélyszolgálat vezetőjét.

— Milyen jellegű ügyek tartoznak az üzemi panaszügyi bizottságokhoz és melyek önképzők? — A működési szabályzatunkban erősen korlátozva van a panaszügyi bizottságok tevékenységi köre. Munkajoggal és munkavédelemmel, társadalombiztosítási joggal foglalkoznak. Ez a korlátozás indokolt, hiszen a vállalat szakszervezeti bizottsága a jogsegélyszolgálat tevékenységéért felel — ebbe tartozik belőle a kártérítési feladatosság is — és még ilyen korlátozás mellett is előfordulnak hibák. Van, ahol a panaszügyi bizottságok munkája kívánvalót hagy maga után. Ezt érttem a számszerű tevékenységre is, de elsősorban nem ez dönt, hanem a minőségi munka.

— Ezek szerint lehetséges egy változás a panaszügyi bizottságok összetételében?

— Ott, ahol nem vagyunk megelégedve, ott lesz változtatás. Keressük azokat az agilis, tájékozott embereket, akik az ilyen jellegű feladatokat képesek jól megoldani, hiszen a dolgozók részéről erre igény van, itt nálunk az ügyek száma napról napra nő.

— Milyen tervek, elképzelések vannak a jövőre vonatkozóan? — Elsősorban fő feladatunknak továbbra is azt tartom, hogy megfelelő tevékenységgel, magas színvonalon legyenek dolgozóink ügyel intézve, ezt minden munkatársamtól maximálisan elvárom. Elképzelésünk az, hogy dolgozóinknak jogi biztonságot tudjunk nyújtani. Ne kelljen a bányából

kiszállva, munkaidőben idegeskedések közepette államigazgatási és egyéb eljárásokban különböző szervekhez rohanganálni. A legtöbb dolgozónak halvány fogalma sincs arról, hogy egy kérelmet például hogy kell felszerelni, mit kell csatolni, milyen illetékekkel kell ellátni. De nem is ez a dolgunk, ezt nekünk kell tudni és ezeket a terheket mi szeretnénk dolgozóink helyett átvállalni, hogy a munkahelyén mindenki nyugodtan, feszültségmentesen tudja feladatát minél hatékonyabban, magasabb színvonalon ellátni, annak tudatában, hogy ügyesbajos dolgait a jogsegélyszolgálat megnyugtatóan rendezzi.

Magda Edit

A kutatás szolgálatában Műszaki együttműködés

Ez év elején a Kutatófejlesztő üzem és a JPTE fizikai tanszék között együttműködés jött létre, amelynek célja egy lézerfluoriméter megépítése és egy olyan módszer kidolgozása, amely lehetővé teszi különböző vizes fázisból az urántartalom mg/t (egyebes publikációk szerint µg/g) szintű meghatározását.

A fluoriméter lényege, hogy valamilyen fényforrással megvilágítjuk a mintát, amely a fény hatására sugározni fog. Megmérjük a kibocsátott sugárzás intenzitását és a kapott érték segítségével meghatározzuk

az anyag mennyiségét. Általában igaz, hogy minél intenzívebb a sugárzás, annál nagyobb a vizsgált elem mennyisége.

Azonban nehezen teljesíthető az a követelmény, hogy a vizsgált mintában csak a mérni kívánt elem (esetünkben urán) legyen. A mintában levő más elemek egyrészt szintén sugározhatnak, másrészt elnyelhetik az urán sugárzását, vagy mint a fényforrás, a mintában levő uránt újabb sugárzás kibocsátására készíthetnek.

A mintában levő külön-

böző elemek, különböző színű fényt bocsátanak ki. Ezt egy bontóelem (prizma, rács) segítségével szétválaszthatjuk. Ezt nevezzük spektáris bontásnak. A különböző elemek, különböző ideig világítanak. Ha a fényforrás csak nagyon rövid ideig (a másodperc százada, milliomodik részéig) világítja meg a mintát, akkor az, hogy melyik elem mennyi ideig fog világítani, csak az elemre lesz jellemző. Így időben is szét tudjuk bontani a mintából kilépő összetett sugárzást. Ezt nevezzük időbeli bontásnak.

A lézerfluoriméter lényege, hogy egy olyan fényforrást alkalmaz, amelynek sugárzási időtartama nagyon kicsi (ez a lézer), valamint a mintából kilépő sugárzást mind spektrálisan, mind pedig időben felbontja. Így nagyon érzékeny mérést valósít meg. Már nagyon kis anyagmennyiség is kimutatható.

Ettől az együttműködéstől azt várjuk, hogy olyan célkészülék birtokába jutunk, amely lehetővé teszi az ércutastástól az ércfeldolgozásig az alacsony urán-koncentrációk gyors, pontos meghatározását.

Hudecz Nóra

— Az én apukám nem iszik, ezért van takarékbetéltünk.
— Az enyém meg iszik és van üvegbetéltünk.

Szarka Tibor rajza

HÍREK

A MECSEKI Bányászati Múzeum december 3-tól 16-ig, Pécssett a Déryné utca 9. szám alatti múzeumépületében kiállítást rendez Füzér Margit textil- és Füzérné Kesztöly Mari kerámiamunkáiból. A kiállítás naponta 9-17 óra között tekinthető meg hétfő kivételével.

NOVEMBER 10-én a Szolgáltató üzem kiszesei közül 38-an a mohácsi víztelepen téli felkészítési és más irányú társadalmi munkákat végeztek.

A MECSEKI Kultúrpark Közlekedési Parkja és a városi KBT szervezésében a KISZ MÉV Bizottsága közreműködésével, városunk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából közlekedésbiztonsági vetélkedőt szerveztek a városi középiskolások részére. A családos — szülőkkel közös — vetélkedőre november 17-én került sor a közlekedési parkban és a Ságvári Endre Művelődési Házban. A szervezők és a versenyzők a vetélkedő záróakkordjaként megkoszorúzták a felszabadulási emlékművet.

A polgári védelmi kiképzés hírei

A területi parancsnokság, valamint az Ipari Minisztérium Iparszervezési főosztálya intézkedése alapján a vállalat iparparancsnoka kiadta a polgári védelmi szervezetek személyi állományának és a dolgozók 1984/85. évi felkészítésére vonatkozó „Kiképzési parancsot”.

A parancsnoki értekezleten ismertették a kiképzés végrehajtásával kapcsolatos feladatokat. Ezt követően szakfilmet tekintettek meg a résztvevők.

A kiképzési intézkedésnek megfelelően a törzsparancsnokok egyhetes továbbképzésen vettek részt Ráckeviden, ahol előadások, gyakorlati foglalkozások keretében felrészítették régebbi ismereteket és betekintést kaptak az elkövetkező évek felkészítési, tervkészítési, műszaki, anyagi, pénzügyi feladataiba.

Az intézkedésnek megfelelően a területi parancsnokság megkezdte az önálló századparancsnokság tagjainak összevont kiképzését. Ezt követi majd a kiképzési ütemtervnek megfelelően a beosztott állomány kiképzése.

A kiképzést megelőzően a személyi állományt felülvizgálták és a hiányzó létszámot pótolták.

F. L.

Megbízás

A közelmúltban a vállalati polgári fegyveres őrség parancsnoka, Szloboda Pál nyugdíjba vonult. A vállalat vezérigazgatója a vállalati polgári fegyveres őrség parancsnoki teendőinek ellátásáért megbízta Kósa Józsefet, a rendészeti önálló osztály vezetőjét, beosztása megtartása mellett.

A fizikai és szellemi igénybevétel sportja

Rádió-iránymérés

— Vajon mit lehet tenni a Magyar Honvédelmi Szövetségben olyant, amire országosan is felfigyelnek? — kérdeztem Sűveges Józseftől, akinek kitüntetéséből akár egy kisebb kiállítást is rendezhetnék.

— Sokfelét. Én személy szerint a rádióamatőrizmus területén. Hobbim a műszerek belgyógyászata, tervezése, a CB-rádiózás, a televízió távolsági vétel. Ezt és a sport adta örömeiket összekötöm: a rádió-iránymérő szakosztály tagja vagyok.

— Elmondaná, hogy mi a lényege e sportnak?

— Leginkább a tájékozó-

dási futáshoz tudnám hasonlítani. Egy adott terepen több-kisebb teljesítményű adót kell bemérni, felderíteni; — természetesen futva. A különböző helyeken elhelyezett állomásokon igazolják ottjártunkat. A lényeg, hogy minél több adót derítsen fel az ember rövid idő alatt.

— Milyen módszerekkel lehet edzeni, felkészülni egy-egy versenyre?

— A felkészülésnek két szakasza van. A tereptan, a tájoló használatának tanulmányozása — egyszóval az elméleti foglalkozás a téli időszakban zajlik. A fizikai edzések ősszel és kora tavasszal folynak. Ezek — megmondom őszintén — elég kemények, fárasztóak, heti 3-4 alkalommal több Enélkül azonban lehetetlen lenne eredményesen szerepelni a verseny több kilométeres útszakaszán.

— Mennyire költséges ez a sportág?

— Természetesen ide is kell megfelelő felszerelés — sportruha és különböző készülékek. Ezeket, azonban a klub, illetve az illetékes szakosztály biztosítja, kü-

lönösebb anyagi befektetést nem igényel.

— Véleménye szerint miért nem hallhatunk, olvashatunk a rádió-iránymérésről?

— Valóban elég ismeretlen sport a miénk. Oka az lehet, hogy kevésbé látványos. A nézőket nehéz úgy elhelyezni, hogy lássanak és élvezzenek is valamit. A terep nagy, általában erdős, hegyes-völgyes, leginkább csak hozzátartozókkal és közeli ismerősökkel találkozni a startnál, illetve a célponthoz.

— Milyen összetételű a szakosztály?

— Van köztük általános és főiskolás és sokan vannak már dolgozó versenyzők.

— Említette az iskolásokat. Ezek szerint van utánpótlás?

— Igen. Az úttörők közül jónéhányan érdeklődnek a rádió-amatőrizmus iránt.

— Ön még most is aktív versenyző?

— 1960 óta hódolok ennek a sportnak. Pár éve abbahagytam a versenyzést, edzőként dolgozom, nevelem az utánpótlást.

Hellstáb Judith

Megkérdeztük

A nők katonai összeírása nem veszélyállapot

A nők katonai összeírásával kapcsolatban különböző találgatások keltek szárnyra az utóbbi időben.

Valóban, mi az igazság és miért kerül sor a nők katonai összeírására épp most? Ezzel kapcsolatban kerestük fel a Baranya megyei Haddiekészítő és Területvédelmi Parancsnokságon Nagy István alezredest, aki készségesen adott felvilágosítást.

— Minden előtt szeretném kihangsúlyozni, hogy a nők katonai összeírása nem függ össze a jelen nemzetközi helyzettel. A Honvédelmi Törvény előírja a nők hadkötelezettségét 18 évtől 45 éves korig, s mi ennek a szellemében járunk el.

— S mit jelent ez a gyakorlatban. Lesz-e kiképzés, behívóparancs?

— Szó sincs róla, csupán katonai nyilvántartásba vesszük a nőket szakképzettségük szerint, megkapják a katonakönyvet és csak annyi kötelezettségük lesz, ha időközben változás történik magánéletükben (szülés, férjhez menés stb.) azt bejelentésük a parancsnokságon.

— Hogy történik az összeírás és milyen szakképzettségük számíthatnak rá?

— Először az egészségügyi nődolgozók összeírására kerül sor. Munkahelyükön kapják meg az adatlapot, amelyet kitöltenek és ezt az intézményük eljuttatja a megyei tanács egészségügyi osztályára és onnan kerül át hozzánk. Mint említettem, az első ütemben az egészségügyiiek, a jövőben pedig a híradósok, számítástechnikaiak, fordítók, tolmácsok, műszaki rajzolók, ügyviteli gépkezelők stb. következnek.

— Ez azt jelenti, hogy minden nő katonai nyilvántartásba lesz véve tekintet nélkül a foglalkozására?

— Nem jelenti azt, csak a meghatározott szakképzettségűeket.

— Ezek szerint van kizáró ok, illetve felmentés. Milyen szempontok alapján?

— Valóban így van, a teljesség igénye nélkül párat felsorolok, ilyen, ha 10 éven aluli gyermeket nevel, egészségi állapota rossz, vérértelenségben levő személynél gondoz, egyedülállóan neveli 18 éven aluli gyermekét, illetve örökbecsű gátlottat, ha a férje fegyveres testületnél szolgál (katona, rendőr, munkás) stb.

A katonai összeírás nem veszélyállapot, csupán állampolgári kötelezettség, mert az 1976-ban megjelent Honvédelmi Törvény idevonatkozó paragrafus (30. §) kimondja, hogy: 1. A hadkötelezettség csak meghatározott szakképzettségű, vagy foglalkozású nőkre terjed ki és a 18 év betöltésétől a 45 évük betöltéséig tart. Magában foglalja: a) nyilvántartásba vételhez szükséges megjelenési és bejelentési kötelezettséget; b) háború esetén katonai szolgálati kötelezettséget a meghatározott szakszolgálat körében. 2. A nőket hadkötelezettség alapján fegyveres szolgálatra kötelezni nem lehet.

Kovács Miklós

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., vízsz. 23. és függ. 25. sorában Arany János Osszel című verséből idéztünk. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni 1984. december 10-ig szerkesztőségünk címére. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	H	2	3	4	5	B	6	7	8	9	10	11	S	12	13	I
14							15						16			
17								18		19			20		21	
22					23				L	24	25		26			P
27											29					
A			33				34			35						36
37	38			39		40						41	42		43	
44		45		46						47	48		49	50		
51				52		53			54		55		56		57	
58				59	60			61			62			63		64
65						66	67						68			D
69						70				71	72				73	
T						74				75	76		77		78	
79	80						81		82	83					84	
85		86			87		88				89		90			
A				R									I			91

Vízszintes: 14. Ez a sav a növényi és állati fehérjék építőanyaga. 15. Piszkál. 16. A sertés hímje. 17. Mogorva. 19. Japán táblajáték. 21. Bárlium. 22. Város az NSZK-ban. 24. Növény (ford.). 26. Omladék. 27. Nátrium. 28. Csoporthív. 30. Alvás közben jelentkezik. 32. Kutya. 33. Szobahatár. 34. Legénylakás. 36. Késnek van. 37. Római ötvenegy. 39. Nem bevallani. 41. Személyes névmás. 43. Hegyes eszköz. 44. Azon a helyen. 46. Kezdet vége! 47. Indítéka. 49. Női név. 51. József Attila verse. 53. M. K. K. 55. Ének. 57. Nagy edény. 58. Római cseretűz. 59. Kettős betű. 61. Sertés. 64. Zárthelyi. 65. Elemi részecske. 66. Tulnyomóan. 68. Tisztítóeszköz. 69. N. S. 70. Száraz növényi szár. 71. Omladékok. 73. K. Z. 74. Igényel. 75. Rádium. 77. Bátorkodik. 78. Végtag. 79. a. a. a. 82. Számárium. 84. Utmenti mélyedés (ford.). 85. Határozószó. 87. Csillagkép. 90. Utóm. 91. Jelenleg.

Függőleges: 2. Olasz város. 3. Virmanóli kezd! 4. Kendő közepe! 5. Etelizesítő. 6. Folyó a Szovjetunióban. 7. Szavakhoz járul. 8. Fafűvös hangszer. 9. N. R. 10. Akadály. 11. Melléképület. 12. Saját kezűleg. 13.

Takarmánynövény. 18. Fogoly. 20. Kacat. 23. Előbbre jut. 26. Használhatatlanná tesz. 28. Hárjórész. 29. Páratlanul odaad. 31. Paripa. 32. Elrak. 35. Aranyos páros betű. 38. Vendéglői munkakör. 40. Irodai kapcsol. 42. I. E. 45. Túlius vegyjele. 48. Angolna — németül. 50. Hegyes eszköz. 52. Névelő. 54. Holland légitársaság. 56. Mosdó. 60. Hint. 62. Német névelő. 63. Lapos. 67. Strázsza. 70. Evőeszköz. 72. Összendés szava. 73. Udvarias szó. 76. Nemes bor. 78. Kosár — németül. 80. Nagy edény. 81. Jelenlegi. 83. Nem ez. 84. K. E. A. 86. Tetejére. 87. Azonos mássalhangzó. 88. Antimon. 89. Saját kezűleg. 90. V. R.

Juhász Károly

Lapunk november 1-1 számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

A tiszteletet azért találták ki, hogy elrejtésük a pusztá helyet, ahol a szeretetnek kellene lennie.

Könyvjutalomban részesült: Hartung Gyula (7633 Pécs, 39-es dandár u. 1/3. VII./3.), Simon Antal (Pécs, Siklósi út 38. II./9.), Cseppel Mónika (7632 Pécs, Viktória u. 1.).

FELHÍVÁS

A KISZ Baranya megyei Bizottsága és Nagykozár Községi Községi Tanács között érvényben levő együttműködési megállapodás alapján ez évben lehetőségünk van 26 építési telkre vevőt kijelölni.

A telkek Nagykozár községben, átlagban 1000 négyzetméter nagyságúak (50x16 méter), áruk 130 forint/négyzetméter. A telkek mellett szilárd burkolatú út, villany és vezetékes víz adott, gáz, 1985-től várható. A beépítendő telkek a IV. övezeti kategóriában egyszintes, tetőteretes (utára merőleges nyereg-tetővel) házak megépítésére alkalmas, 3 éves beépítési kötelezettséggel (mely kétszer meghosszabbítható).

A telkek tartós használatba vehetők, sőt sorházak építésére is lehetőség van. A telkek 30 százaléka készpénzben, a többi 10 éves (6 százalékos kamat) részletfizetéssel vásárolható.

Előszörban azoknak a fiataloknak a jelentkezését várjuk, akik Pécsset 1983. december 31-ig beadott, érvényes tanácsbírá, vagy tanácsbírá értékesítésű szövetkezeti lakásigényükről lemondva hajlandók Nagykozárban építkezni. Ebben az esetben a Baranya megyei és a Városi Tanács vissza nem térítendő segélyt ad az építkezni szándékozóknak.

Jelentkezni lehet az üzemi KISZ-bizottságoknál és vezetőseknél.

SAKK

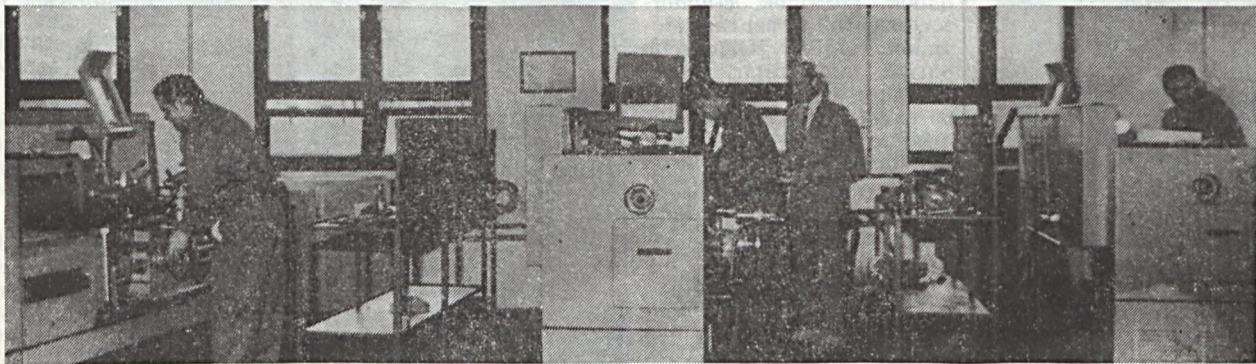
Október óta minden kedden a Bányász Kupa résztvevői veszik birtokukba a PMSC sakktermet. A vállalati bajnokság ideit küzdelmeire a vártnál kevesebben neveztek, így utólagos jelentkezőket is elfogadnak. Erről tájékoztatott bennünket Kádár Gábor mester, a verseny szervezője.

Csupán tízenkét játékos indult az idei bajnokságon, s bár a legjobbak most is bevezettek, a létszám fele a ta-

valyának. Ezért szeretettel várunk minden sakkozni vágyót, akik még bekapcsolódnának a Bányász Kupa küzdelmeibe. Ez évben is körmérkőzéses rendszerben folyik a bajnokság és az egyéni versenyben elért pontszámok számítanak be a csapatversenybe. Egyébként úgy tűnik, az idei bajnokság is a bakonyi és a petőci versenyzők sikerét ígéri. Egyéniben jelenleg Reinhardt József (II. sz. bányász) áll az élen, megelőzve négy IV. sz. bányász-üzemi sakkozót. Asztalos Ferencet, Sámuel Józsefet, Horváth Istvánt és Szabó Máttyást.

A szőlész-borász szakkör október 31-én tartotta alakuló ülését. Felvételünkön: Bazsó László, a Pannónia Afész borászati ágazatának vezetője válaszol a borosgázok kérdéseire.

A korszerű, jól felszerelt tanműhelyben készülnek a munkadarabok.

Esztergyályosvetélkedő 1984

A KISZ MÉV Bizottsága mellett működő FMKT és termelési munkabizottság — mondja az esztergyályosvetélkedő túlharsova Németh István, a vállalati FMKT titkára — 1984-ben meghirdette a Ki minék mestere felmenő rendszerű esztergyályosvetélkedőt. A versenyen részt vehetett minden 35. életévét be nem töltött, szakirányú felsőfokú végzettséggel nem rendelkező szakmunkás.

A vállalati döntőre november 23-án, a Szolgáltató üzemben került sor, melyre 24 esztergyályos nevezett. A vetélkedő szakmai gyakorlati munkából — rajz alapján munkadarab megmunkálásból — szakmai elméletből — szóbeli, számítási feladat, munkavédelmi ismeretek — és politikai tató, valamint szóbeli méretéből állt.

— Milyenek itéli meg a versenyt, a szakmunkások felkészültségét? — kérdeztük Szabó Istvánt, a gépészeti osztály főelőadóját, a szakmai zsűri elnökét.

— Az eddigi tapasztalatom — mivel még tart a verseny —, hogy a közepesnél jobb az itt jelenlevő esztergyályosok elméleti felkészültsége. Gyakorlati haszna is van a vetélkedésnek, hiszen a korábban tanultak felmérésére, felrészítésére is jó, s azért is, mert érezhető a versenyszellem, az akarat. Mindenképpen jónak és hasznosnak tartom az ilyen szakmai vetélkedőket.

— Mi a véleménye ugyanerről a Kutató-fejlesztő üzem egyik versenyzőjének, Bizó Józsefnek?

— Jó dolog, hiszen feléleveníthetjük a korábban tanultakat, de jó azért is, mert új géppel ismerkedhettünk meg. Én például ilyen esztergyályosként most dolgoztam először. Igaz, ebből az is következik, hogy így nehezebb volt a munkadarab elkészítése. Ennek ellenére úgy érzem, a munkadarabom jól sikerült, bár az időt erre kevésnek tartom. Az elméleti vizsgán is túl vagyok, az elérhető 50 pontból 32-t gyűjtöttem.

— A vetélkedő résztvevőinek — mondja Bradits László üzemegeységvezető — egy speciális közesavart kellett készíteni, olyant,

mely az esztergyályos szakmában előforduló, szinte összes munkákat tartalmazza. A munkadarabon megtalálhatók szigorúbb és lazább illesztésű, illetve túrési felületek, de a bányában gyakran előforduló fűrészárkúp-illesztés is. A versenyzőkről az eddigiek alapján az a véleményem, hogy aki a munkahelyén jól dolgozik, az itt is megállta a helyét.

— Ön az elmúlt évben megrendezett lakatosvetélkedőn a versenyzők politikai felkészültségéről eléggé borúlátóan nyilatkozott. Most mi a helyzet? — kérdeztük Kablár Jánost, a politikai zsűri elnökét.

— A véleményem most sem jobb, mint akkor. A

tató viszonylag még jól sikerült, de az elméleti kérdésekre adott válaszokból kitűnt, hogy sok még a javítani, pótolni való. Sajnos még a napi politikai ismereteinkben is tükröződik a hiány, ami azt mutatja, hogy a fiatal szakmunkások egy része sem a sajtót, sem pedig a tömegkommunikáció egyéb eszközeinek ezirányú információit nem kísérik figyelemmel.

Az eredményhirdetés előtt kérdeztük Romvári Tibort, az EDÜ esztergyályosát arról, hogy milyenek itéli meg szereplését.

— Nem mondhatom, hogy túlságosan nehéz lett volna, például a gyakorlatit is jól kellett volna megcsinálnom, de nem nagyon sikerült. Egyrészt ismeretlen volt a gép, s az egy és háromnegyed óra ezért egy kicsit kevésnek bizonyult. Először vettem részt ilyen vetélkedőn, de jóérzéssel távozom, függetlenül attól, hogy érek-e el eredményt vagy sem.

Veress T.

Még felelősségteljesebben!

Az elmúlt hetek legfontosabb helyi politikai eseményei voltak vállalatunk pártalapszervezeteinek beszámoló taggyűlései. Közülük a III. sz. bányauzem mélyszint III-as alapszervezet taggyűléséről tudósítunk — a teljesség igénye nélkül.

A vezetőség harmincperces beszámolóját Kovács József alapszervezeti titkár terjesztette a tagság elé. A beszámoló felölelte az elmúlt öt esztendő eredményeit és gondjait és tiszteltre méltó őszinteséggel szólt a hiányosságokról is. Összességében nem vég-

zett rossz munkát az alapszervezet az elmúlt választási ciklusban, jóllehet több tényező is negatívan befolyásolta a tevékenység színvonalát. Kétszer volt körletvezető-változás, rosszabbodtak a baleseti mutatók, lazult a munkafegyelem, a társszervekkel való kapcsolat és nem utolsósorban a vezetőség személyi összetételében is voltak változások. Mindezek ellenére mindig felülkerekedtek a nehézségeken és teljesítették termelési feladataikat.

Nem véletlenül kapott nagy hangsúlyt a további közös összefogás igénye. Az üzemi vb által készített módosítás is kiemelte, hogy a kommunista műszaki dolgozóknak döntő szerepük van a jó munkahelyi légkör kialakításában, amely nemcsak termelési, hanem politikai tényező is.

(Folytatás a 2. oldalon)

Vállalták — teljesítették

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉVES TERVÜKET DECEMBER 1-IG TELJESÍTŐ VÁJVÉGI SZOCIALISTA BRIGÁDOKAT

II. SZ. BANYAUZEM

31-es csapat, vezetője: Fábán Sándor. 55-ös csapat, vezetője: Almási József. 57-es csapat, vezetője: Szilágyi Gyula. 64-es csapat, vezetője: Tóth Ferenc.

IV. SZ. BANYAUZEM

32-es csapat, vezetője: Erdős Mihály. 33-as csapat, vezetője: Bozó István. 40-es csapat, vezetője: Takács György. 70-es csapat, vezetője: Varga János. 42-es csapat, vezetője: Raffai István. 52-es csapat, vezetője: Somogyi Zoltán. 65-ös csapat, vezetője: Czebe László. 22-es csapat, vezetője: Fonyódi Tibor. B—3-as fűrőbrigád, vezetője: Tóth Béla. B—4-es fűrőbrigád, vezetője: Futó Illés.

Életbe lépnek 1985. január 1-vel

Szabályozási változások, fontosabb rendelkezések

A gazdaságpolitika célkitűzései és feltételei folyamatosan változnak. A gazdaságpolitika mai gyakorlatának tartalékai kimerülőben vannak, ezért szükséges, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk a hatékonyság javítására, a gazdaság szerkezetének korszerűsítésére, a gazdálkodás jövedelemtermelő képességének fokozására. Az MSZMP Központi Bizottságának 1984 áprilisi állásfoglalása nyomán fejlesztették tovább állami szerveink gazdaságirányítási rendszerünket. Ezen állásfoglalás következtében mind a tervezésben, mind a szabályozásban, mind a gazdaság szervezeti intézményrendszerében jelentős változások következnek be 1985. január 1-vel.

Melyek a vállalatok tevékenységét érintő fontosabb változások? Az országgyűlés a közelmúltban fogadta el a tisztességtelen gazdálkodás tilalmáról szóló törvényt. A törvény egyfelől szabályozza a piacon követendő magatartást, másfelől védelmet nyújt a tisztességtelen gazdálkodás valamennyi formájával szemben. Részleteiben tiltja a tisztességtelen versenyt, a fogyasztók megévesztését, a gazdasági verseny korlátozását, az árukapcsolást, a gazdasági erőfölénnyel való visszaélést és a tisztességtelen ár-érvényesítést.

Árszabályozás, árrendszer. Az árrendszer fejlesztésében kettős követelmény érvényesül: egyrészt erősödik az árfunkció a valós piaci versenyárrendszer irányában, másrészt az árrendszer eszközeivel segíteni kell, hogy az árnövekedés ne lépje túl az indokolt mértéket. A hatósági árformák aránya lényegesen nem változik. Fennmaradnak az árellenőrzés különféle formái. Módosul az árképzés általános szabálya. Eszerint a termék árát a piaci viszonyok alapján és az indokolt költségek figyelembevételével kell kialakítani. Módosul az árvetés-készítési kötelezettség.

A fogyasztói árak szabályozásával kapcsolatban a rendelkezések megjelölték azokat a termékeket, amelyeknél a fogyasztói ártámogatás tartósan fennmarad. Ezek a tej és tejtermékek, a háztartási energia, a gyógyszerek, az állami lakásépítés, az ivóvíz- és csator-

nádij, a gyermekintézmények fenntartása, továbbá egyes kulturális termékek, valamint a kulturális és egészségügyi szolgáltatások.

Változik a vállalati törvény. Ennek alapvető célja, hogy a vállalatok többségében a gazdálkodástól különváljon a gazdaságirányítás és az állami tulajdon működtetésével kapcsolatos funkciók gyakorlása és ezzel megvalósuljon a vállalatok önállóbb, függetlenebb gazdálkodása. E cél megvalósulásával párhuzamosan bővíteni kell a dolgozó kollektívák döntési jogkörét a vezetésben. E módosítások szerint az új vezetési formák közös jellemzője, hogy az állami tulajdon folyamatos működtetésének a jogát a vállalati kollektívák, vagy annak képviselőiben eljáró testület gyakorolja. E testület a vállalati tanács, vagy a dolgozók köz-, illetve küldöttgyűlése, valamint ezek vezetősége.

A vállalatok egy része, elsősorban az alapanyag-termelő vállalatok — így a mi vállalatunk is — továbbra is államigazgatási irányítás alatt marad. Ezeknél a vállalatoknál is keresni kell azonban a hatékonyabb gazdálkodást elősegítő vezetési módszereket. E téren tehát nálunk is jelentkeznek feladatok, mind a vállalat, mind a üzemek vezetése vonatkozásában.

A vállalati jövedelemszabályozásról szóló rendelkezés értelmében a jelenlegi gyakorlathoz képest sokrétű módosítás, változtatás kö-

(Folytatás az 5. oldalon)

Az első helyezett Lusz Béla (Szolgáltató üzem).

A második helyezett Szabó József (III. sz. bányauzem).

A harmadik helyezett Dzsodzsos László (Szolgáltató üzem).

Csündör László felvételei

Felvételünkön Kovács István vállalati pb-titkár összegezi a vita tapasztalatait. Csöndör László felvétele

Együtt a lakóterületi pártszervekkel

A vállalati párt-végrehajtóbizottság november 14-én kihelyezett ülést tartott a Mozgalmi Házban, hogy áttekintse a lakóterületi pártszervekkel való kapcsolat helyzetét.

Az ülésen részt vett Poláczk Dezső, a III. sz. lakóterületi pártvezetőség titkára, valamint Bányai Ferenc és Horváth János alap szervezeti titkár.

A napirend szóbeli előterjesztését Varga Jenő, a vállalati pb politikai munkatársa tartotta.

Elmondta, hogy a politikai bizottság a lakóterületi pártmunka fejlesztésére hozott 1981 szeptemberi határozata óta a MÉV és a lakóterületi pártszervek kapcsolatában új módszereket, mint tartalmi vonatkozásban jelentős a fejlődés. A III. sz. lakóterületi pártszervekkel ez a kapcsolat régi keletű, hiszen a megalkadásuk óta igen jó együttműködés jött létre. Mindez az elmúlt években

tovább szélesedett. Bővültek a munkakapcsolatok, rendszeresebbé váltak a programegyeztetések, erősödtek a személyes kapcsolatok, javult a tájékoztatás színvonala. A párt- és egyéb rendezvényeken kölcsönösen részt vettünk és igyekeztünk a vállalat gazdasági és társadalmi szervekkel is támaszkodni részvételükkel mindazon feladatokból, melyeket a párt- és városi pártok részéül a lakóterületi pártszervek maguk elé tűztek. Ehhez minden személyi, tárgyi, technikai és egyéb segítséget megadtunk, melyet igényeltek tőlünk. Mindezt pártmunkánk részének tekintve tesszük, hiszen dolgozónk, nyugdíjasaink jelentős része a lakóterületen él.

A továbbiakban arról szólt, hogy az üzemi pártszervek kapcsolatai szűkebb körűek, noha a kapcsolatok jól bevált és sokirányú módszereit alakították ki. Rendszeresen a nyugdíjas találkozókat, üzemlátogatásokat, taggyűléseket, üzemi ünnepségekre és a NOSZF-évfordulókra szinte minden üzem meghívja a nyugdíjasokat. Több üzemből személyesen kísérik el új alap szervezethez a nyugdíjasok. A lakóterületi pártmunkával egyre többet foglalkoznak a pártrendezvényeken a nyugdíjasok felkésztésére. Az átjelentkezések során felmerülő idegenkedések feloldására egyre jobban igénylik a lakóterületi pártszervek segítségét is.

Polláczk Dezső, a pártvezetőség titkára hozzászólásában elmondta, hogy míg 1976-ban 500, ma már több mint 1000 párttagot tömörít a pártvezetőség által irányított kilenc alapszervezet.

— Nagyon sok segítséget kapunk a MÉV-től — mondta — különösen a kérésre, melyek nélkülözhetetlenek feladataink végrehajtásához. A tagság 20—25 százaléka a MÉV-től jön hozzánk és örömteli, hogy közel 150 igen szorgalmas MÉV-aktivistánk van. Nagyon szoros és jó kapcsolatunk van az üzemekkel is, melyet szeretnénk tovább erősíteni. Különösen abban, hogy a párttagok jobban ismerjék meg

a lakóterületi pártmunkát és ne legyen lemorzsolódás az átjelentkezéseknél.

A továbbiakban Bányai Ferenc, Horváth János, Morvay Nándor, Honti Lajos és Halász István vettek részt a vitában, hangsúlyozva az alapszervezeti szintű együttműködés erősítésének fontosságát, a felmerülő nehézségek együttes megoldásának fontosságát.

A vita tapasztalatait Kovács István vállalati pb-titkár összegezte, majd a testület az előterjesztést és a megfogalmazott feladatokat egyhangúlag elfogadta. K. J.

Emlékplakett kiváló pártmunkáért

Fodor Károly

Gazdasági és politikai munkáért kapta az elismerést. Művezető a IV. sz. bányáüzemben, 58 éves. Olyan életutat járt be, melynek hallatán a történelemkönyvek fejezetei jutnak eszünkbe.

Szabolcs-bányatelepen született, ott a bányásznevelőben töltötte gyermekéveit. Heti 2—3 műszak, szanált napok, sztrájkok, esendőr-sortűz. Átélté azt az időszakot, amikor legidősebb bátyja, mint vajúr, reggel 5 órakor leszállt a bányába és 96 órán keresztül éhségstrájkban vett részt 1937-ben.

— Gyerek voltam, de az az összetartás, emberi kapcsolatok befolyásolták későbbiekben is életemet, hovatartozásomat — emlékszik vissza Fodor Károly.

1944-ben segéd. Azonnal hadimunkára irányítják Csepelre, majd a munkaszolgálat, szinte gyerekek alkották a 9. határhadosztályt. A hadosztály hiányos fegyverzet miatt nem volt bevethető, harc nélkül állandó visszavonulás, hadifogság. Ekkor ismerete meg a faszizmus lényegét, a német koncentrációs táborokat — Mathausent, Dachaut. Amerikai fogolyként feladata a koncentrációs táborok megsemmisítése, Dachauba kerül a III. barakk felszámolásához elmondhatatlan érzelmek, látvány, a kátrányos fabarakk égetése. A fogságból megszökik, 1946 januárjában ér haza. Infláció és éhezés. Csillésnek megy a Széchenyi-aknához. 1946-tól a MKP tagja, MADISZ-tag. Az addigi élettapasztalatok alapján elkötelezett párt-

taggá válik. MADISZ-titkár, akkor rendkívül aktív az ifjúság.

Káder lesz. Négy év középiskola, négy év technikum, egyetem. 1953-ban Komlóra kerül gépészeti vezetőnek. 150—200 fővel vezetői feladatokat lát el. Saját kivitelezésben irányítja a gépészeti beruházásokat. 1957-ben a Bauxitbánya következik. Az I—II-es

üzemeink szállítógépeinek, aknatornyainak építése, de részt vesz a 4-es expedíció gépészeti munkáiban. 1963-ban kerül P. U. V. állományba (MÉV elődje) fejlesztőnek. A fejlesztési idő alatt néhány szabadalom kerül ki kezei közül. Ezt nem sokan mondhatják el, de mi fejlesztettük ki a ma is használt, gumitömítő gyorscsatlakozót, az ANDO töltőberendezést.

Közben politikai tanulást, 2—3 hónapos pártiskolák, pártmunkás, végig titkár, vezetőségi tag, 35 éven keresztül propagandista.

— Nehéz volt ez a 44 munkában eltöltött év, de ha most újra kellene dönteni a tapasztalatok birtokában, akkor is vállalnám, mert a nulláról indulva eljutottunk olyan szintre — a technikával, életszínvonalal, kultúrával stb. — mely a negyvenes évekhez, főleg a háború végével hihetetlenek tünnek. Szeretném a 2000. évet fizikai, szellemi frissességben megállni, vajon addig hova jutunk? — fejezte be a visszaemlékezést Fodor Károly.

Toth János

Egy csésze kávé Selmi Lajossal

— Azt hiszem ez egyszer könnyű dolgom lesz. Egy propagandistának biztosan van gyakorlata a kérdezz-felelek játékokban.

— A 27 évi gyakorlat ellenére azért ne itéljen elhamarkodottan.

— Próbáltam készülni, információt gyűjteni. Megtudtam, hogy a mozgalmi munka végigkísérte eddigi életét. Konkretizálhatnánk az információhalmazzal?

— 1947 óta vagyok tagja a pártnak. Egy-két év elteltével megkaptam az első megbízatásomat és azóta valahogy nem hagy nyugodni a „nyughatatlanágom”.

— Mondana nekem néhányat ezek közül?

— Tizenhat évig voltam alapszervezeti párttitkár, tizenhat évig munkás, szervezőtitkár és huszonegy év óta agitációs és propaganda felelős vagyok az alapszervezetünkben. Mindezek mellett a szakszervezeti munkában is valamilyen formában részt vettem.

— Nem vágyakozott soha a nyugodtabb életre? Hisz a napi munka után például kertészkedhetne is. Szóval több ideje és energiája maradna a magánéletére.

— Ennyi év után ez sem olyan egyszerű. Szívesen elviselem, ha hasznos dolgokért fájdul meg a fejem. Az, hogy majd negyven éve elköteleztem magam, fontos számomra.

— Hatással volt-e világnézetére ifjúkorában a környezete?

— Mindenképpen. Munkácsaládából származom. A munka értelmét és szeretetét bizonyára hazulról hoztam. Világnézetem alapjait apósomtól kaptam, aki 1917-ben lépett be a pártba és a városi kommunista párt vezetőségi tagja volt.

— Mi kell ahhoz, hogy valaki 27 évig színvonalosan vezesse a szemináriumokat? Eleget-e az alapos tárgyi tudás?

— Nem. Ez csak az egyik feltétel. Szükséges az emberismeret és az előadókészség. Tudni kell egy adott témáról olyan vitaindítót tartani, amely gondolatokat ébreszt a hallgatókban. Én hagyni szoktam, hogy mindenki elmondja a véleményét. Nem mondom, volt már olyan, hogy nehezen indult be a beszélgetés, de általában aktívak és érdeklődők a résztvevők.

— Kapott-e már olyan kérdést, amelyre nem tudott válaszolni?

— Persze. Ilyenkor azonban otthon utánanézek és a következő alkalommal visszatérek rá.

— Két és fél évvel a nyugdíj előtt — az egymillió kilométer baleset nélküli vezetés — a gazdasági munkájának minőségi bizonyítványa.

— A gépkocsivezetők közt régi motorosnak számítok. Szeretek vezetni. Az autó egyébként a hobbim. Kényes vagyok a tisztaságára, karbantartom műszakilag és külsőleg.

— Sokak nevében gratulálok a Munka Erdemrend ezüst fokozatához, melyet a NOSZF ünnepe alkalmából kapott a Lajos bácsi.

— Én pedig köszönöm a csésze kávé. Helstáb J.

Még felelősségteljesebben!

(Folytatás az 1. oldalról)

A negyvenfős tagságból tíz fő szolt hozzá a vitához. A két és fél órában elhangzott minden vélemény rögzítésére sajnos nincs elég hely. Közülük csak néhányat emelnénk ki:

György József aknász, a műszaki dolgozók nehéz helyzetéről beszélt. Általában „két tűz között vannak” — mondotta, de tájékoztatásuk, elismerésük még mindig nem megfelelő.

A fiatal párttagok véleményét Bistei Attila KISZ-titkár tolmácsolta. Elmondta, hogy a meggyőző munka végzéséhez nem kapnak kellő tájékoztatást a vezetéstől és a személyes példamutatásban többet várnának az idősebb párttagoktól.

Kavajecz József, a rehabilitált dolgozók problémáit feszegette, megítélésüket kiélegette, és erkölcsi elismerésben nem tartotta megfelelőnek, igazságosnak.

Homolai Gyula körletvezető a harcos kiállás hiányáról, a munka nélküli jövedelmek fokozódásáról és a munkaerőgondokról beszélt és ezeket igyekezett több oldalról is megvilágitani.

Horváth József főbányamester arra hívta fel a figyelmet, hogy mielőbb fel kell tárni a tapasztalt közömbösség mozgatórugóit és megoldást keresni első sorban helyi szinten a felmerülő gondokra.

Tompos Antal aknász annak a fontosságát hangsúlyozta, hogy a bányamunka létfeltétele a jó szakembergárda, ehhez azonban differenciáltabb felvételi gyakorlatot kellene folytatni és a szakmunkásképzést is át kellene formálni az igényeknek megfelelően.

A beszámoló megvitatása és elfogadása után megválasztották a vezető, égválasztó taggyűlési titkárát és a taggyűlési elnöket, s ezzel zárult a jó hangulatú, tartalmas taggyűlés.

Herendi István

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

JANUÁRTÓL NOVEMBERIG

Vállalat:	I.	II.	III.	IV.
fémtermelés fkg	104,5%			
vágathajtás fm	98,4%			
létszám fő	100,2%			
geológiai mélyfúrás m	102,4%			
Ercdúsító üzem:				
vegyl feldolgozás t		101,8%		
Bányáüzemek:				
nyersérctermelés fkg	105,1	104,7	100,8	
vágathajtás fm	105,4	92,6	98,0	

Mecsek Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Kisdaróczi János

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

Hajdóczy u. 35.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja:

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre

43,20 Ft

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Felvételünkön Csipak János fúrómester és Ávár György fúrómunkás kiépítés közben. Schilling József felvétele

Az M-6 fúróbrigád az élre tört

Soha nem emlegettétek a kiugró eredményű brigádok között. 1984-ben azonban megugrottak, az M-6-os brigád nyerte a Kutatómélyfúró üzemből a fúróbrigádok felszabadulási és kongresszusi munkaversenyének első szakaszát. Meglepetés volt ez, hiszen az év elejétől teljesen átszerveződött a tagság és ez a januári teljesítményen még erősen látszott. A brigádvezető **Rózahegyi János** vezető fúrómester azonban következetes munkát végzett, jól „összerázza” a brigádot. Segített ebben az is, hogy a tagok és a közvetlen műszaki irányítók, főfúrómesterek között sok a fiatal. Ez kétségtelenül nagy lendítő erő.

Földtani Intézet rendelt meg Szomor térségében, rendkívül érdekes. Itt együtt folyik az océn-, szén- és a bauxitkutatás, ugyanis a szén feküjében jó minőségű bauxitlepek is vannak, amelyek jövőbeni együttes bányászata, amellyel, hogy komoly feladatokat, de kétségtelenül gazdaságosságot is jelent. Érdekes, hogy a terület előzetes, perspektívikus kutatási eredményeiért kapott Allami díjat a közelmúltban egy geológus kollektíva.

Ez a tény minőségi munkát, a hasznosítható anyagok harántolásánál 100 százalékos magkihozatalt kíván. Ez sem könnyű feladat, az M-6 brigád számára, de sikerült. Eddigi megrendelünk nagy meglepéssel nyilatkoztak munkájukról, s ez szinte előfeltétele annak, hogy a kutatási munkában továbbra is részt vehessen az üzem, hiszen álljuk a versenyt a többi fúróvállalattal.

A brigád érdeme az is, hogy ez évben még nem volt balesetük, pedig egy fúróberendezés nagyon veszélyes munkahely, különösen hideg, jeges, sáros időszakokban.

A brigád eredménye a kollektív munka szülte, mégis ki kell emelni **Rózahegyi János** mellett **Sipos Zoltán** fúrómester, **Hajdu János** és **Hajdu József** fúrómunkások jó munkáját, de meg kell említeni a két fiatal főfúrómester: **Gyuricza Róbert** és **Kovács Gábor** nevét is.

Sorolhatnánk még a neveket, de akkor névsorolás lenne belőle. Így az egész brigád eddigi ezévi munkáját nagyrabecsülve remélhető, hogy a hátralevő időszakban is hasonló eredményekkel dicsekedhetnek majd.

Koch László

Az örök másodikak

A III. sz. bányauzem keleti aknájától jókora távolságra találjuk a 64-es csapat munkahelyét. Ha valaki újszombában indul hozzájuk, mire a tizedik szinti ikerfeltörés alá ér már be is járatta. Persze a csapat tagjai már megszokták a nagy távolságokat, s nem csak azért, mert egy kivételével valamennyien vidékiek — és az utazásból is kijut —, hanem korábban a 2/A szinten is csak addig dolgoztak, míg át nem adták a liftet. Amikor a leszállási idő így lerövidült, elköltöztek onnan.

Ezt már **Mayer Márton** szakvezető vájár meséli nevetve, majd komolyra fordítja a szót.

— Örülünk ennek a munkahelynek, mert úgy néz ki, hosszú kifutású lesz. Még harminc métert hajtjuk ezt a gurítót és utána kezdjük a visszafejtést.

— Kicsit kemény a kőzet — veszi át a szót **Csik Gyula** csapatvezető — és két és fél, három óra a fúrási idő, de nálunk nem szokott robbantás kimaradni. Pedig van úgy, hogy annyi lyukat kell fúrunk, mint ha vágatot hajtanánk.

— Évek óta már előtölöl dolgozunk — mondja a szakvezető. — Amíg egyikünk fúr, a többiek más munkát tudnak végezni. Rendszeresen felhoradjuk a szükséges anyagokat az abléznak, hogy rögtön a kopogózással, az előtűzéssel tudják kezdeni a műszakot. — Mostanában épp a ke-

Csik Gyula csapatvezető és Mayer Márton szakvezető főtebéléles közben. Csöndör László felvétele

mény kőzet miatt rendszeresen kimegy egy-két ácsolat, de soha nem „bántja” egymást a két szak emiatt. — *Hosszú évek óta a legjobbak között tartjuk számon a brigádot. Mi a titka, az összeszokottság?*

— A jó kollektív szellem — magyarázza a csapatvezető. — Bár a csapat az utóbbi években szinte teljesen kicserélődött, már csak a Marci dolgozik a régiiek közül, nem okoztak problémát a személycserék. 1982-ben elnyertük a Vállalat kiváló brigádja címet. Az üzemi versenyben évek óta a második helyen vég-

zünk. Úgy érezzük, termelési eredményeink alapján első is lehetnénk, de — bár brigádvállalásainkat évről évre maradéktalanul teljesítjük — például a társadalmi munkában nem tudunk annyit nyújtani, mint mások. Persze azt hiszem, ez érthető, mert rajtam kívül a csapat valamennyi tagja vidéki.

— Az, hogy vidékről járunk be, amúgy is hátrányt jelent — mondja **Mayer Márton**. — Évente egypár-szor előfordul, hogy késik a busz. Ilyenkor aztán ké-sőbb szállunk le és igen-csak iparkodhatunk, ha tar-

tani akarjuk a ciklust. A másik dolog, hogy mi vidékiek, ha már beutazunk nemigen kérünk szabadságot, nem fordulunk vissza. Minket tehát mindig telepítenek, de ha valahová nem jut szakvezető, hoz-zánk raknak idegen embe-eket.

— Egyébként nem félünk az idegenektől, sőt az újon-coktól sem — mondja a csap-vezető. — Aki megbecsüli itt magát, azt nem éri rossz szó. Egyébként is azt láthatják nálunk, hogy itt mindenki kiveszi a részét a munkából. Senki sem vár a másikra. **N. G.**

Kongresszusra készülődve

Az V-ös körlet dicsérete

Nem sok idő van már hátra az 1984-es gazdasági évből. Nem csoda hát, ha termelő körleteinkben a termelési tervek teljesítésének helyzete és további feladatai az átlagosnál többször kerülnek szóba.

Így van ez a III. sz. bányauzem V-ös körletében is, ahol a szokásos körlet-negy-szög megbeszélésén tisztázták a tennivalókat. Ennek során értékelték a körlet csapatainak teljesítményét és az emberek egyéni problémáiról is szót ejtettek. Nagy hangsúlyt kapott ezen

a megbeszélésen a munkahelyek állapota és a termelési feltételek biztosítása. Mindezek alapján a résztvevők képet kaptak a körletmunka minden mozzanatáról és ennek megfelelően határozták meg a további feladatokat.

Az V-ös körlet kollektívája az üzemi munkaversenyben évek óta meghatározott szerepet tölt be. Ti-

zenhárom csapatunk közül eddig mindig volt 2-3, akik gyengébbek voltak a többinél. Ennek ellenére a körlet összeredménye tavaly is 110 százalékos fölött volt. Jelenleg abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy minden csapatuk egyenletes, szép teljesítményt nyújt.

1984 első tíz hónapjában 90,9 százalékos költség-

szinttel, 114,8 százalékos termelési eredménnyel igen kedvező helyen állnak a munkaversenyben.

Természetesen gondok is akadnak bőven az V-ös körletben.

Holub Ferenc körletvezető szerint a legnagyobb probléma az omlasztói létszám hiánya. Zömmel nagy nyomású fejtéseik vannak, melyeket padolni kell.

Bus Béla alapszervi párttitkár úgy véli, hogy a körlet párttagjai is sokat tesznek az eredményes munkáért. Az elmúlt időszakhoz képest összeforrottabb lett a kollektíva, ami további sikerek záloga lehet.

Hágenthurn József KISZ-titkár azt mondja, hogy a fiatalokra elsősorban a lelkes munka jellemző, de azért fegyelmezetlenségek is előfordulnak. Négy ifjú-sági szocialista brigád dolgozik a körletben, akikre mindig számíthatnak.

Varga Miklós főbizalmi a teljesítmények és a keresetek alakulásában mutatkozó egyenletes fejlődést említi, hiszen a mutatók áru-lják el a legtöbbet tevékeny-ségükről. Büszkéek arra, hogy a kongresszusi munkaverseny-értékelésnél az üzemi első nyolc brigád kö-zött öt brigád az V-ös kör-letben dolgozik.

Remélik és bíznak abban, hogy eddigi eredményeik alapján és további erőfejtéseik révén sikeres gazdasági évet zárhatnak majd és ezzel is hozzájárulhatnak az üzemi tervek teljesítéséhez. **H. I.**

PÁRTMUNKÁSOK TAPASZTALATCSERÉJE. A Szolgáltató üzem pártbizottsága tapasztalatcserén látta vendégül a IV. sz. bányauzem pártalapszervezeteinek titkárait. A két üzem párttitkárai már korábban is találkoztak, ismerkedtek egymás munkájával. Az üzemlátogatás keretén belül az „illetékesek” kipróbálták az elkészült szervizkoocsit, amelyet az Szolgáltató üzem gépkocsiszerelő műhely dolgozó készítették a bányászoknak. Komáromi István felvétele

A Magyar-Szovjet Baráti Társaság szervezésében 1981. november 24-én a Baráti Szövetségben elnevezésű megyei vetélkedőn vállalatunk csapata a II. helyezést érte el. Felvételnél a győztes csapat tagjai. Balról: Kablár János, Jeney István, Magda Edit és Vágó Zoltán.

Könyvajánlás

DR. NONN GYÖRGY:
SORSFORDULÓK

A mű hazánk, nemzetünk több mint ezeréves történetének korszakos fordulójáról nyújt vázlatos áttekintést. Válaszol olyan kérdésekre, hogyan lett a magyarság a finnugor nyelvcsalád legnépesebb tagja, miért nem merült el a népvándorlás tengerében, mint sok más e tájra érkezett vándornép. Elemzi a középkori magyar állam szerepét a magyarság és a vele együtt élő népek történetében. Feleleveníti az évszázadokon át folyó küzdelmet a közös hazáért és azokat a harcokat is, melyek osztályok és nemzetiségek között dúltak és nem egy tragédiának okozói voltak. Sorra veszi a nagy forradalmi jelentőségű változásokat: az átterítést a feudális rendre, a polgári átalakulást, a munkáshatalom, a szocializmus győzelmét, a történelmi lépéselőfordulásokat, melyeket népünk eddig megtett, hogy fennmaradjon, hogy „honját lelje” e hazában. Rávilágít az alkotó hazafiságra, a munka szerepére a honalapításban, országunk képművészetének kialakításában, a sorscsapások okozta sebek begyógyításában, a nemzetérválás, a szocializmus alapjainak a lerakásában — a történelmi kihívásokra adott válaszokban. Foglalkozik a szerző a nemzetiségek sorsával hazánkban és a környező országokban. Befejezésül ismerteti történelmi vívmányunk: a szocialista magyar nemzet kialakulását, hazánk és a környező országok eredményeit, problémáit, a tennivalókat, hogy vívmányainkat megörzöktessük, méltó választ adjunk korunk kihívásaira.

A malterhordó lumbágóztól a pontos laccímnyilvántartásig

Vállalatunknál a betegség miatt kiesett munkások száma folyamatosan növekszik. A táppénzre került dolgozók érdeke — a józan ész is ezt diktálja —, hogy mihamarabb felgyógyuljon, s ismét munkába állhasson. Hogy nem mindig a józan ész „diktál” és bizony néha nincs minden rendben a táppénzek körül, arról *Gadó István* központi betegellenőr sokat tudna mesélni.

— Az üzemi betegellenőrökkel mi azon dolgozunk, hogy a táppénzcsalásokat megelőzzük, a táppénzzel való visszaéléseket felfedjük — magyarázza. — Dolgozóink túlnyomó többsége tényleg mindent megtesz a mihamarabbi gyógyulás érdekében, de sajnos vannak olyanok is, akik nem arra használják a táppénzt, amire kéne.

— *Említene ilyen példákat?*

— Hogyne. Soha nem felejtsem el. Egyszer vidékre mentem látogatni valakit. Az illető tudtommal lumbágóval nyomta otthon az ágyát. Amikor a faluba érttem és az első embert megkérdeztem, hogy XY-t hol találom, az letette a két malterosvödört és megkérdezte, hogy csak nem a téglát hoztam meg neki. Mondanom sem kell, hogy kiújult a lumbágója, amikor megtudta, hogy betegellenőr vagyok.

— Vagy itt van ami múltkor a szállón történt. Ha valaki elvonókúra jelentkezik, három hét táppénzt kap. Ezt néhányan úgy

használják ki, hogy elmennek reggel a kijózanítóba, megkapják a tablettát, kiköpi, vagy eldobják és megcélözzák az első kocsmát. Az én emberem is ilyen kúrát választott. Amikor felmentem a szobájába, már bokáig állt a víz, mert nyitva hagyta a csapot, az illető pedig ott pihent az ágyon, vagy tizenöt sörösüveggel körbebabáztva.

— *Hogyan vonják felelősségre az ilyen embereket?*

— A felelősségvonnás nem a betegellenőrök feladata. Mi csak jelentjük amit tapasztalunk. Az üzemigazgatók egyébként az elmúlt évben mintegy húszezer forint táppénzmegvonást alkalmaztak a figyelmeztetések mellett.

— *Gondolom, a táppénzcsalóknál nem szívesen látott vendég a betegellenőr?*

— Azt hiszem ez nem is csoda. De mi nem csak táppénzcsalóhoz járunk. Azok, akiknek nincs vaj a fülük mögött, másképpen fogadják. No, persze ha megtaláljuk őket, mert bizony gyakran nem jó címekeztetnek. Ha a laccímnyilvántartás vagy az ideiglenes lakás nincs feltüntetve, kevés a remény rá, hogy elérjük az illetőt. A pontos laccímnyilvántartás eredményesebbé tehetné a munkánkat.

N. G.

Nesze semmi, fogd meg jól!

Végre megnyugtatóan sikerült rendezni egy problémát, hála az illetékesek odaadó igyekezetének. Végre sikerült, bebizonyítani egy problémáról, hogy nem is volt probléma, hiszen lám, most mikor intézkedtek az ügyben az érintettek, akik éveket kérték — most, hogy kérésük teljesült — nem kérnek belőle. A történetet egyszerű. A IV. sz. bányász Kertvárosban lakó dolgozói régóta szerették volna, hogy a délutános munkában legyen egy járat, ami nemcsak a buszpályaudvarig, hanem — uram bocsá — Kertvárosba szállítja őket, mert ha történetesen nem érik el az első járatot, akkor lemaradnak az 1-es buszra való csatlakozásról és legalább fél órával később érnek haza. Ez a kérdés, kérés éveket életem tartotta a termelési tanácskozásokat, ha más hozzászólás nem is volt, ez a téma mindig előkerült.

Az illetékesek — jobb későn, mint soha — eldöntötték, hogy az ősz közepétől a délutános szakból hazainduló utolsó busz Kertvárosba is közlekedik.

Igaz, hogy előbb lemege a végállomásra és ott vár egy kicsit, aztán, ha még akad olyan elszánt vállalkozó, aki juszt is azzal akar hazamenni, amit számára biztosítottak, ak-

kor fél 12 óra körül elindul Kertvárosba a járat. Persze az áthatatos utason nem látszik kívülről az elszántság, ezért a Volán rafinált tesztelésnek veti alá. Először közli a sofőr, hogy nem ez a busz lesz, száljanak le. Majd később egy másik sofőr, vagy éppen ugyanaz közli, hogy menjenek amivel akarnak, mert innen busz úgyse indul. Aki ezután még mindig akadékoskodik és hangoztatja szándékát, hogy haza akar jutni, azt jutalmul hazaviszik.

Persze lehetett volna a járat beindítása előtt igen költséges felmérést készíteni arról, hogy mikor a legoptimálisabb az indulás. Lehetett volna úgy intézni, hogy egyenesen a felüljárón keresztül Kertvárosba menjenek az a busz. Ezzel a megoldással viszont kiderült egy problémáról, hogy nem is az. Hiszen ha egy rövid időn belül az összes utas elmarad erről az utolsó járatról, akkor meg lehet szüntetni és meg lehet állapítani, hogy lám, csak felesleges bűzlés volt a kertvárosi busz kérése és nem valószínű az igény. Ha valaki ezután ezzel áll elő, akkor el lehet neki magyarázni, hogy lám volt egy járat, ami a kutyának se kellett.

Weszl László

Színesdiák versenye a Ságvárban

Ami a bemutatott munkák színvonalát illeti, igazán nem lehetett okuk panasznra azoknak, akik láthatták a november 19-én lezajlott színesdiák-pályázatot, a Ságvári Endre Művelődési Házban.

A versenyben közel 250 darab színesdiák került a zsűri elé. Érett és kimagasló alkotásokat láthattunk. A magnóhangosítással kísért diárorszátoknak bőven vannak buktatói. Sok pályázó esztétikai közönliség a látványosságban merül ki (vizuális kápráztatás, szepelgés stb.). Szerencsére a most látott munkák nagyrészt mentesek voltak az előbbiektől. Jó példa erre *Takács Károly* (Kutató-fejlesztő üzem) „Svájei képek” című úti-filmje, melyet friss, üde színek, korrekt kompozíciók és igazi „turista szem” jellemez. Ha itt-ott enged is a csábításnak — amit a csodálatos táj felkínál — azt is jó ízléssel oldja meg.

Várhegyi István (Kutató-fejlesztő üzem) „Őszi színeim” címet viselő sorozata teljesen új oldaláról mutatja be a szerzőt. A kísérleti diafilmek kategóriájának elnyert díja ennek ellenére mégsem meglepetés. A sorozat lényegében természetfotókból áll össze, azonban a látványt teljesen átírja, ezáltal az impresszionista festmény hangulatát idéző kompozíciók montírozásai szerényen egy új hangulatot varázsolnak elének.

Ez évben két remek sorozattal jelentkezett *Lendvai László* (Kutató-mélyfűrő üzem). Az első díjat „Egy autóverseny margójára” című sorozatával nyerte meg a riportfilmek kategóriájában. A szuper-közeli tökéletes kompozíciók sejtelmes hideg kékjei és a vörös színben tartott fotók ritmikus változásai a zenei anyaggal és hangeffektusokkal teljesen összhangban, a start pillanatának feszültségét tovább fokozzák, bár a versenyből semmit sem látunk, mégis egy igazi autóverseny illúzióját tudta keltetni.

Másik sorozat a „Tarka levelek” gondos, szép munka. Remek színek, kitűnő zenei anyag. Bár a természet hihetetlenül gazdag és változatos, de Lendvai László is kifogyhatatlan az ötletekből, így jönnek létre az apróságokat, érzelmes interpretációval „feldező” fotói.

A látottak bárkit meggyőzhetnek arról, hogy a műfaj örvedetesen fejlődik és reméljük egyre többen lesznek művelői. Ezúton is gratulálunk a díjazottaknak és a résztvevőknek.

Füzy Tibor

Sugdosó

Azzal fenyegetőtél múltkor este Aranyhaver, hogy elmész az X elvtárhoz és megintasz bennünket kesztyűben dudálni! Oké! Aranyhaver! Menjél csak. Felölt, sőt megidősült magyar állampolgár vagy, tehát oda méssz, ahová akarsz. Mielőtt azonban elindulnál, vedd figyelembe a következőket!

Először. Igaz, hogy akit Te bensőségesen a keresztneven nevezel, nekem X elvtárs. Magas beosztású vezető, akit mélyen tiszteltek. Viszonyunkat azonban nem a megszólítás módja határozza meg, mint ahogy — gyanítom — kettőtök viszonyát sem. Csakhogy, én nem szoktam ismerőseim és barátaink nevével fenyegetőzni, előnyöket kieszközölni magamnak, mert ez nem tisztességes.

Másodszor. Azon rüktől össze a port, hogy — két udvarias kérdés után — „adminisztratív módszerekkel” halkítottam le az üvöltő zenét, melyre 18–20 ember táncolt. Tettem mindezt azért, mert töletem nem messze 150 ember színházban ült és a kivégzési jelenet esendjében felharsant a nótá: „Menjünk el Obudára, egy jó túrós csuszára!”

Ez a kísérőzene nem volt belalkalkulálva a darabba!

Harmadszor. Azzal érvetelt Aranyhaver, hogy bérbe vették a termet, tehát 10.00 óráig azt csináltak amit akartok. Tévésdész haver! A termet terület nélkül használta a szervezet, amelyik a bulit rendezte, a befizetett ügyeleti és takarítási díj egyharmad része sincs a bérleti díjnak. De ez a kisebbik tévedés! Hogy is magyarázzam Neked!?! Negyven évvel ezelőtt — születési anyakönyvi kivonatommal tudom igazolni — én is „bérbevettem” ezt a világot. Azaz jogot kaptam, hogy benne legyek. Mégsem csinálhatok azt, amit akrok, illetve csak olyant akarahatok, ami nem ütközik mások alapvető érdekeivel.

Negyedszer. A mi házunk kicsi. Igaz, hogy sok pénz, sok szeretetet öltünk bele, mégis kicsi. Jó emberek azonban kis helyen is megférnek. Tudok neked mondani eseteket, amikor 300-an buliztak itt, a szomszédunk meg 280-an nézték a premiért. Csakhogy ők tekintettel voltak egymásra. Mert ők jó emberek. Aranyhaver! Erted ugye!

Most pedig isten veled Aranyhaver! Indulj el szépen „intézkedni!”

Zsikó János

Vegyészek vetélkedője

November 26-án és 27-én a Kutató-fejlesztő üzem vegyész-vetélkedőt rendezett három kategóriában: vegyész technikusok, vegyipari szakmunkások és vegyipari gépész szakmunkások részvételével.

A vetélkedő során a résztvevők munkavédelmi és politikai tesztlapokat töltöttek ki, elméleti kérdésekre adott válaszokkal, számpéldák megoldásával

bizonyították tudásukat. A vetélkedő második napján gyakorlati feladatokat oldottak meg. Az egyes kategóriák győztesei:

Technikusok: Gelencsér Tibor (műszergyártó részleg); vegyipari szakmunkások: Gadó Béla (technológiai üzem); vegyipari gépész szakmunkások: Göttinger János (technológiai üzemegység).

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház decemberi programjából Stúdiogaléria

14–31-ig: A képzőművészeti műhely kiállítás. Grafikai, szövő, és tűzzománc szakcsoport.

Kamaraszínház

17-én 19.00 órakor: Számkivettettek (bemutató előadás).

20-án 19.00 órakor: A kaktusz virága.

21-én 19.00 órakor: Számkivettettek (Kátona bérlet).

26-án 15.00 és 19.00 órakor: A kaktusz virága.

Ságvári Mozi

15-én: Cicák és titkárnők (cseh-szlovák film).

16-án: Grog (olasz film).

22-én: Sárkány éve (szovjet film).

23-án: Zugúgyvél zavarban (olasz film).

29-én: A kobra napja (olasz film).

30-án: Eszkimó asszony fázik (magyar film).

Az előadások 16.00 és 18.00 óra. kor kezdődnek.

Ifjúsági klub

18-án 18.00 órakor: Egy fiú és egy lány. Bükkösi László előadása a tizenévesek szexualitásáról.

27-én 18.00 órakor: Rock-karácsony. Az ifjúsági klub „nagyhangú” rendezvénye a színházteremben.

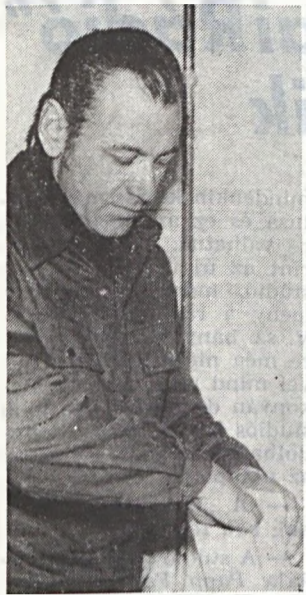
Belépődíj 20.— forint.

November végén korszerű kis postát adtak át az üzemcsalkaljai buszvégállomásnál. A hivatal hétfőtől csülörtökig 8.00–16.00, pénteken 8.00–17.00 óra között áll a lakosság szolgálatában.

Csöndör László felvétele

Megteszik a tőlük telhetőt

Vogl György (IV. sz. bányauzem).

Kovács János (IV. sz. bányauzem).

Csikós Béla (III. sz. bányauzem).
Keller Gábor felvételei

Rehabilitáció, és ami körötte van

A rehabilitációs rendelkezés értelmében a bányászati munkára alkalmatlanná vált dolgozókat elsősorban a vállalatok belől kell elhelyezni, az egészségi állapotuknak megfelelő munkakörökben. Külszíni üzemek évek óta fogadják a bányából kikerült dolgozókat. Az Ércdúsító üzemben is jelentős számban dolgoznak megváltozott munkaképességű dolgozók. Munkájukról, beilleszkedésükről kérdeztünk dr. Bárány Imre munkavédelmi vezetőt.

— *Mióta fogad és milyen munkakörökben foglalkoztat rehabilitált dolgozókat az EDÜ?*

— Előjáróban még annyit, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozókat általában nem lehet eredeti munkahelyükön, eredeti szakmájukban foglalkoztatni. Minél speciálisabb a tevékenység, a szakma, annál inkább így van, s erre jobb példa a bányászat. Ezért a rehabilitációs feladatok ellátása nem olyan egyszerű, mint ahogyan azt sok hozzá nem értő illetékes gondolja, sőt nyilatkozza nagyobb nyilvánosság előtt is.

— *Nos, a kérdésre válaszolva az Ércdúsító üzemben 1976 óta foglalkoztatunk bányauzeméből áthelyezett megváltozott munkaképességű dolgozókat. Ezek között van változó szakmában dolgozó technológiai gépkezelő, szakiparosok mellett dolgozó segédmunkás, műszerkezelő, gumis betanított munkás, tekerelő, operátor, fürdőkezelő, portás.*

— *Ebből a felsorolásból látszik, hogy nem csak a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására alkalmas munkaköri jegyzékek felsorolt munkahelyeken dolgoznak, hanem másutt is, ahogyan azt a konkrét egészségi állapotuk és a munkahelyi követelményei lehetővé teszik. Ebből is érezhető, hogy a munkaköri jegyzékeknek semmi értelme nincs, bár a tanács minden évben behajtja rajtuk rendeletben foglalt jog alapján. Nyilvánvaló ugyanis, hogy nem létezik olyan munkahely, amely*

általában alkalmas megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására, mivel hogy általában semmi sem létezik, csak konkrétan. Rehabilitálni úgy lehet, hogy a dolgozó konkrét egészségi állapotához keresünk olyan munkahelyet, amely megfelel annak. Ebből nyilvánvaló, hogy szinte minden munkahely megfelelő lehet egy adott munkaképesség-változás esetén. Ezeket keresni kell, össze kell hangolni. Ezért értelmetlen, felesleges bürokrácia a munkaköri jegyzék.

— *Hogyan sikerült a beilleszkedés ezeknek az embereknek?*

— A hozzánk került bányások beilleszkedése jól sikerült, néhányuk kivételével, akik már nem is dolgoznak nálunk. A sikertelen beilleszkedésük nincs összefüggésben a megváltozott munkaképességükkel. A többség munkájával elégedettek vagyunk, s a fényképen látható dolgozók a jobbak közé tartoznak. A megváltozott munkaképességű dolgozók egészségi állapotukhoz és a „negatív” ösztönzésükhöz képest megteszik a tőlük telhetőt.

— *Szerveznék-e számukra átképzést, vagy csak olyan munkakörben vesznék át embereket, ahol rövid a betanulási idő?*

— *Átképzést szervezett formában nem végzünk, nem is lenne indokolt. Mindenki betanul a számára kiválasztott helyen.*

— *Milyen gondot jelent a velük való foglalkozás?*

— *A megváltozott munkaképességnek sajnos természetes velejárója a megváltozott pszichikai idegállapot is az egyéni adottságok függvényében. Ezt természetesen figyelembe kell venni minden ügyintézőnek a velük való foglalkozáskor. A megváltozott munkaképességű dolgozókkal való foglalkozás nagy gondosságot, lelkiismeretességet, türelmet és hozzáértést kíván. A vonatkozó jogszabályok és a társadalmi gyakorlat ugyanis olyanok, hogy nem segítik elő ennek a nagyon sokrétű gondnak a jelenleginél jobb megoldását.*

Mit jelent a számítógép a Kutató-mélyfúró üzemben?

A Kutató-mélyfúró üzemben úgy tűnik természetessé vált a számítógépes feldolgozás. Felismerve ennek a technikának az előnyeit, évek óta a legjobb segítő társ a munkák elvégzésében. Lehetővé teszi egyes csoportok — geológia, geofizika, mélyfúrás, raktár, bérelszámolás — számítógéppel megoldható feladatok gyors és biztos módszerrel történő elvégzését. Ezek a feldolgozások vegyes összetételűek, alkalmazásuk általában időszakos, kivételt képez a mindennapos raktári nyilvántartás és a mélység, dőlés, azimut ismeretében a fúrás koordinátszámítás. Időszakosak a lineáris és többváltozós nem lineáris regressziószámítások, geostatistikai feldolgozások, hitelesítési állandók kiszámítása stb. Rendszeres a havi bérösszesítő feldolgozása.

Meglekvő kapacitás is kevésnek bizonyult, amikor mindezen munkák mellett a VI. sz. bányauzem tervezésénél körülbelül 100 000 adatot dolgoztak fel az utóbbi 2-3 hónap alatt. Számítógépek számolták ki lyukferdeség-mérési és felszíni koordináta-adatokból a réteghatárok térkoordinátáit egy-egy fúrásban, valamint szelvények készültek számítógép segítségével.

Az önállóan működő számítástechnikai csoport négy fővel dolgozik. Két EMG 666 asztali kalkulátorral, hozzátartozó perifériákkal — FLOPY, PREPAMAT, PLOTTER — és egy PTK 1096-os programozható számítógéppel rendelkeznek. A csoporttal közvetlen kapcsolatot fenntartó bérelszámolás vezetője így összegezi a számítógép segítségével:

— Üzemünkben 1980. évben kezdődött el a bérelszámolási adatok számítógéppel történő feldolgozásának előkészítése. Figyelembe véve a gépi lehetőségeket, a bérelszámolási munkák rendszerében és alapszabványjaiban változások kellett végrehajtani. Változás történt a bérelszámolási lap, mint adathordozó és a bérkarton, mint adattároló rendszerében. Az adatfeldolgozó program elkészítése után kísérletképpen 1981. január és február hónapban párhuzamosan történt a bér adatok feldolgozása. A két hónap tapasztalatai alapján a progra-

— *Mivel nincs fejlesztési alapunk, a központi szer-*

vezési osztály hozzájárulásával bérleti igényt nyújtottunk be a Commodore-64-re, ami azt jelenti, hogy három év használat után az üzem tulajdonába megy át.

Tirkala Ferenc megemlítette még, hogy a gép bérletével együtt programanyagot is vásárolunk, többek között: a termelési-nyilvántartási rendszer programját, amelynek alkalmazása az anyag- és készletgazdálkodás javításához ad majd segítséget. Az új gép alkalmazásához, de általában a számítógép alkalmazásának szélesítéséhez egy részt a jelenlegi számítógéppel dolgozók továbbképzése, másrészt a számítógépes munkához értők körének bővítése is szükséges. Ezért eddig is irányítottunk szakembereket tanfolyami képzésre és ezt tesszük jelenleg is a most induló BASOC programnyelvet oktató tanfolyamra küldéssel.

Bertáné Horváth Emília

Szabályozási változások, fontosabb rendelkezések

(Folytatás az 1. oldalról)

vetkezik be. A gazdaságirányítás továbbfejlesztésének fő célja, hogy a vállalatok működését hosszabb távon a piac minősítse, értékelje. Ezért gazdasági feltételeik és lehetőségeik a jövőben jobban fűggenek jövedelemtermelő és adóviselő képességüktől.

Megszűnik az eddig alkalmazott kettősség az eredmény mérésénél. Az adózás alapja a mérleg szerinti eredmény lesz, amely magában foglalja a különböző támogatásokat és elvonásokat is. A vállalat döntésétől függ a jövőben, hogy képez-e tartalékalapot, vagy sem. Ha képez, akkor a képzett tartalék felhasználása is a jövőben saját döntésétől függ.

A nyereségből fizetendő adók közül első kötelezettség a városi és községi hozzájárulás, amely a vállalati eredmény 15 százaléka. Ezt követi a nyereségadó, amelynek mértéke 35 százalék. Új adóforma a béradó, amely a bérköltség 10 százaléka, a vagyonadó, amely az álló- és forgóeszköz-állomány 3 százaléka. Ez utóbbi két adó fizetése alól több ágazat, így a mi vállalatunk is mentes.

Jelentős változást jelent a jövedelem-szabályozásban, hogy a jövő évtől kezdve megszűnik a különböző alapok „pántlikázása”. 1985-től egységes úgynevezett osztatlan érdekeltiségi alapot képeznek a vállalatok. Ennek forrása az állammal szembeni kötelezettségek teljesítése után megmaradó

nyereség és az értékesítési leírás teljes összege, amelyet növel még az állóeszközök hasznosításából eredő bevételek. Az osztatlan érdekeltiségi alapról kell fedezni az állammal szembeni tartozásokat és a kereseti szabályozási formától függően a kereseti adót. A fejkvóta alapján képződő jóléti alap növelésének szintén az érdekeltiségi alap a forrása.

Az érdekeltiségi alapot terheli a felhalmozási adó is, amelyet a vállalati beruházások és a forgóalap feltöltés összege után kell fizetni. Ennek mértéke 1985-ben vállalatunknál 18 százalék lesz. A vállalatok a különböző adóbefizetési kötelezettségük teljesítése után megmaradó érdekeltiségi alapjukat vagyoni növelésére, a dolgozók anyagi ösztönzésére, továbbá a jogszabályban meghatározott más célokra és kötelezettségek teljesítésére fordítják, illetve fordíthatják.

A keresetszabályozás változásai. A vállalati keresetszabályozásról szóló rendelkezések együtt kezelik a bérköltségből és a nyereségből fizetett személyi jövedelmeket. 1985-től három keresetszabályozási forma szintet működhetnek a vállalatok. Ezek: keresetszabályozás, keresetnövekmény-szabályozás és központi keresetszabályozás. A legtöbb változás — a jelenlegi gyakorlathoz képest — a keresetszabályozásba tartozó vállalatoknál lesz. Az első két formába tartozó vállalatoknál a dolgozók keresetnövekménye után progresszív adót kell fizetni az osztatlan érdekeltiségi alapról. Az alapanyaggyártó vállalatok egy része — így a mi vállalatunk is — a központi keresetszabályozás körébe tartozik. E csoportban a megengedett keresetnövekmény 1985-ben a jelenlegi ismereteink szerint 5,5 százalék. Az engedélyezett keresetnövekményig a fejlesztés adómentes, azonban, ha e szintnél nagyobb keresetnövekményt valósítanak meg, akkor az engedélyezett szint feletti növekmény már adóköteles. dr. Patla Károly

§ JOGIESETEK

Mindannyiunk megkárosítói...

Az a gépkocsivezető, aki elen a vállalat fejelemli eljárást folytatott, fél év leforgása alkalmával közel 100 esetben meghamisította gépkocsijelmonetlevelét. Ilymódon ezen időszak alatt összesen 3100 kilométer többlete jelentkezett, amire a norma szerinti üzemanyag mintegy 370 liter mennyiségben meghaladta a tényleges felhasználást, ami pénzben 7400 forintot jelentett. A fejelemli eljárás során elbocsátás fejelemli büntetését szabta ki rá, amit a döntőbizottság mérsékelte, majd végül is a bíróság mondta ki az ítéletet.

A bíróságnak a lényegét illetően azt kellett megvizsgálnia — miután a fejelemli vétségét a gépkocsivezető is elismerte —, hogy az elkövetett cselekménnyel szemben arányban áll-e a fejelemli büntetés, vagy a munkaügyi döntőbizottság által mérsékelt büntetés fejelemli meg a büntetéshez fűződő viszatartó, nevelő hatást elérni kívánt céloknak, jogpolitikai elveknél. A jogpolitikai következményeknek a vállalat által megállapított leg súlyosabb fe-

gyelmi büntetés fejelemli meg. A vétségét elkövető gépkocsivezetőt és a vele azonos beosztásban dolgozó munkatársait csak ez tarthatja vissza a hasonló események elkövetésétől, neveli a helyes magatartásra. A megállapított fejelemli vétség — a menetokmányok meghamisítása, az ezáltal keletkezett többletüzemanyag, illetőleg forint saját célra történő felhasználása — oly súlyos jelentkezik a vállalatoknál, amely a leg súlyosabb fejelemli büntetés és kiszabását indokolja.

A gépkocsivezető cselekményét nem enyhíti az, hogy a menetlevelet, a kocsi igénybevevők észrevétel nélkül igazolták. Felelősség is van ugyan és az előlegezett bizalom erköcsi súlya jóval nagyobb jelentőséggel esik jelen esetben a latba, mint az általános, gyakrabban előfordulható fejelemli vétségknél. Ez esetben ugyanis menetokmányok meghamisítása, bizalommal való visszaélés, jogtalan anyagi előnyyszerzés történt — állapította meg ítéletének indoklásában a bíróság.

HÍREK

A VÖRÖSKERESZT 42. és 43. körzete a közelmúltban a Ságvári Endre Művelődési Házban tartotta a hagyományos év végi beszámoló taggyűlését. A 42-es körzetben dr. Papp Márta, a 43-as körzetben pedig dr. Kiss Zoltán körzeti orvosok tájékoztatták a megjelenteket a Vöröskereszt munkájáról, melyet a jelenlevők nagy figyelemmel hallgattak.

A SZOLGÁLTATÓ üzem öntödei üzemegysége teljesítette éves tennatervét. A 2250 tonnás telejsítmény az árbevételi terv 800 ezer forintost túlteljesítését is jelenti.

AZ V. SZ. bányüzemben átadták a csavarkompresszorok hulladékújrahasznosító berendezést, mellyel jelentős tüzelőanyag-takarítás érhető el.

A SZOLGÁLTATÓ üzemben lezajlott az üzemi asztalitenisz-bajnokság. Egyéniben első Biszvárné, második József, harmadik Hoff. Párosban első József-Király, második Németh-Hoff, harmadik Biszvárné-Odrobina.

Személyi HÍREK

Nyugállományba került: Kondacs Pálné ruhatáros (II. sz. bányüzem), Nagy József fenntartó vajúár (II. sz. bányüzem), Fink Antal robbantómester (IV. sz. bányüzem), Tóth Miklós robbantómester (IV. sz. bányüzem), Ihárosy János gépkezelő (ÉDÜ), Tóköli Viktor raktáros (ÉDÜ), Bagó József betanított munkás (ÉDÜ), Somogyi György fürdőkezelő (ÉDÜ), Hegyi László karbantartó lakatos (Kutató-mélyfűrő üzem), Bagó Vince külszíni csillás (Szolgáltató üzem), Steinhöfer Károly művezető (Szolgáltató üzem), Bojtár Józsefné laboráns (Kutató-fejlesztő üzem), Simon Jánosné laboráns (Kutató-fejlesztő üzem), Havasi József betanított munkás (Kutató-fejlesztő üzem), Szász Mihály polgári fegyveres őr (Központ).

A nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést, jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Dobos Dezső körletgeofizikus (II. sz. bányüzem).

Halálozás

Mély megrendüléssel tudatjuk, hogy JANDÓ JÓZSEF segédvájár, a II. sz. bányüzem dolgozója 27 éves korában, november 23-án, üzemi baleset következtében elhunyt. Emlékét kegyelettel megőrizzük!

A Kutató-fejlesztő üzem győzelmével

Sportvetélkedő

A z ember egyik jó tulajdonsága, hogy szeret játszani, vetélkedni bármilyen témában és formában. Így volt ez most november végén is, a szakszervezet és a KISZ-bizottság által rendezett vállalati sportvetélkedő. Már kora délután sorra érkeztek az üzemi csapatok a központi tanácsterembe, hogy eldöntsék, ki a legjobb, ki a legjártaabb a kézilabda, atlétika, labdarúgás, Európa- és világbajnokságok ismeretében. A kétszer háromfős üzemi együttesek alaposan felkészültek, sajnos ugyanez nem mondható el a kutató-mélyfűrösokről, mert ők meg sem jelentek. Ugyanakkor a III. sz. bányüzem négy csapattal képviseltette magát.

A szellemi sportvetélke-

dő „bemelegítésül” totó kioldása szerepelt, ezt követe a szétvágott fotók összerakása és a mozaikképen szereplő személyek felismerése. Nem kis fejtörést és agytornát okozott a Rébusz betűrejtvény megfejtése, de nem kisebb fáradsággal járt az említett sportágak szabályai és eredményeinek ismerete.

Különösen feszült érdeklődést váltott ki Hucker Ferenc NB I-es kézilabda bíró „vizsgáztatása”, a sip mestere remekül verte vissza a meg-megújuló kérdésrohamokat. A szigorú, de igazságos zsüri — Mészáros István vszbtitkár, Hrisztov B. Iván KISZ-bizottság titkára, Csaba Ferenc, a KISZ Baranya megyei Bizottságának sportfelelőse, Orosz Miklós SZMT sportvezető és Burai Imre III. sz. bá-

nyüzemi sportvezető, a zsüri elnöke — kitűnően látta el feladatát és a vetélkedő végén az elnök örömmel foglalta össze a csapatok magasfokú felkészültségét.

A 15 csapat vetélkedőjéből végül is a Kutató-fejlesztő üzem szerezte meg a végső győzelmet, a megszereshető 210 pontból 180 pontot ért el. Akik sikerrel vitték üzemüket: *Horváth András, Ujj Zoltán, Kovács László.*

Második helyen a III. sz. bányüzem Eötvös Loránd ifjúsági szocialista brigádjája végzett 173 ponttal, a harmadik, a II. sz. bányüzem második csapata lett 169 ponttal.

További sorrend: II. sz. bányüzem „A” csapat 160, III. sz. bányüzem „A” 149, Anyagosztály 144 ponttal. Az I–III. helyezett pénzjutalmában — személyenként 500–400–300 forint — részesült.

K. M.

Elmondjam?

Napok óta azon gondolkodom, hogy elmondjam-e? Lesz-e fogamatja? Mert nem elég meghallgatni, hanem tenni is kellene érte valamit. Nagyon gyakorta lehet vele találkozni, majdnem azt írtam, hogy úton-útfélen. Így tesznek ifjak, idősebbek, de még a gyerekek is, nők, férfiak egyaránt. Valamiképpen természetesenek, egyesek „sikeresez”-nek tartják.

De hát miről is van szó? Nem másról, mint a durva, csúnya beszédről, melyet egyesek kortünetnek emlegetnek. Jómagam — szerencsére nem egyedül vagyok — inkább kortünetnek nevezném. Olyan ez, mint a betegség, melyet kórokozók terjesztenek. Márpedig a kórokozók ellen védekezni kell. Sokszor nem egyszerű az ellenük való védekezés.

Néhány eset villanófényben.

Középkola közelében levő autóbussz megálló. Fiú-lányok vegyesen várják az autóbusszt. Talán kékik egy-két percet. Megindul a szóáradat, hogy hol lehet, közben nem éppen dicséretes szavakkal szólnak a Volán vezetőiről, a buszok vezetőiről. Lehet, hogy valamelyiknek az apja is a Volán alkalmazottja. Apjával is így beszélne otthon?

Húsboltban. Kisebb üz-

let. Egy dolgozó szorgalmasan vágja, szeli a sertés- és marhahúst, kinek-kinek igénye és pénztárcája szerint. Így elég hosszú a sor, amely várakozik. Két fiatalasszony beszélget, s kezd a harmadikat szapulni, hogy az milyen életet él. Amit nudista strandon lehet látni, azokat idezik fel nevének nevezve mindent, még csak meg sem kísérelve körülírni. Többen maguk elé néznek és úgy tesznek, mintha nem is hallanának semmit, vagy nem értenék, miről is folyik a csöppet sem diszkrét diskurzus. Száll feljűk egy-egy fejcsóválás utáni megvető pillantás, de nem fogják fel — talán észre sem veszik —, hogy mindez miért van.

Távözoban azért valaki felhangosan csak megjegyezte: „Hát ide jutottunk! Szólni nem merek, mert hangosan 'kiosztanak', amit már tapasztaltam.”

Magam is gondolkodtam azon, hogy mindezeket elmondjam, vagy leírjam.

Alkalmas és alkalmatlan helyen elmondom, s most leírtam. Tettem ezt okulás céljából. Hiszen emberek vagyunk, eszes, értelmes lények. Vagy mégsem? Elsősorban mindenkinek önmagának kell eldönteni!

Kiss József

Aerobic vagy Stretching?

Melyik nő ne szeretne karcsú, rugalmas, széptestű lenni, s megmaradni örökifjúnak.

A válasz magától értetődik, az persze már egy másik lapra tartozik, hogy kinek-kinek mi a fontossági sorrend az értékrendjében. Az sem elhanyagolható, hogy valaki mekkora áldozatot képes hozni az egészségéért, a szépségéért.

Emléksünk egy évvel ezelőtre? Alították: megtalálták az örök szépség kulcsát, az aerobicban, most kezd elveszíteni varázsát és szép lassan kimegy a divatból. Ezen nem csodálkozhatunk, mert még a sci-fi regényekben sem született meg az ifjan tartó csodaszér. Ezzel szemben mégis kipróbálják néha a legképtelenebb dolgokat, azzal a feltétellel: lehet, hogy valakinek nem használ, ez viszont nem zárja ki azt, hogy rajtam nem segít. Hátha.

Ilyen volt az aerobic! Egyes egészségügyi szakemberek elenezték, míg mások az aerobic-örület pártján álltak.

Nos, itthon még tart az aerobic, de a mozgalm szülőhazájában már új — de nem fényes — szelek fújdognak. Kaliforniából megindult hódító útjára a stretching torna. Egy újabb örület, vagy újabb üzleti lehetőség?

Nos, a stretching nem más, mint az aerobic szelidebb változata, azaz könnyed, lágy zenei torna, amely átmozgatja az ízületeket, viszont nem olyan veszélyes és fárasztó, mint az aerobic. Újabb lehetőség van, de ez valóban legyen az egészségé és, ha valakinek elősegíti az örök ifjan maradását, szíjjon nekem is.

Kovács Miklós

Mindennapos színes programmal

„Bakonyai Rádió” jelentkezik

Kartalí István és Benedek Sándor, a II. sz. bányüzem geológus technikusai 1976-tól vezetik a „Bakonyai Rádió” adásait.

— **Mikor kezdte meg adását a „Bakonyai Rádió” és milyen formában?**

— Kezdetben csak a fontos információkat közöltük, hangos híradó jelleggel, reggel és délután. Ezt szeretnénk volna rendszeressé tenni, mindennapos színes programmal jelentkezni. A szakszervezet anyagi támogatásával sikerült egy olyan korszerű stúdiót kialakítani, ahol a napi rendszeres adás technikai feltételei adottak. Jelenleg — munkaköri beosztásunk miatt — reggel nincs adás, délután 14.20 órakor jelentkezzük 40 perces élő adással.

— **Hogyan áll össze egy-egy adás?**

— Elsősorban az üzem életével kapcsolatos események, hírtémények, termelési eredmények ismertetése a cél. A műsor színesítésére felhasználjuk a közlekedési információkat, lakóhelyi problémák felvetésére válaszadás, időjárásjelentés, sport, kulturális információk — természetesen sok zenével.

— **Mikor és hogyan készítették elő az adást?**

— Előkészítésre nem sok idő jut. Naponta hírványgót kapunk a szakszervezettől, körletektől, hirdetőmennnyel, kéressel felkeres bennünket a munkaügy, az SZTK, a bérosztály. Műsorunkban helyet kap a saját gyűjtés is.

— **Mit értes ezen?**

— Sanyi „szívügye” a sport, én a filmmel, színházzal, irodalommal foglalkozom szívesebben. Ilyenkor elmondjuk saját személyes élményünket is.

— **Említették, hogy az információk között zenét is szolgáltatottok.**

— Igen. Adásunk zenés műsor. Tudatos zenezámok nincsenek, sok zenei felvételünk van, könnyűzene, magyarnóta, operett. Igyekszünk azonban az aktuálisoknak megfelelően egy-egy zenezámot is megválasztani. Például, ha az üzemi színházi előadás zenezámja megvan, azt lejátszuk. A színházi előadásokra reagálunk, foglalkozunk vele.

— **Úgy tudom, hogy jobban szerették, ha úgy mondták: „Bakonyai Rádió” és nem ezt, hogy „Hangos Híradó”.**

— Valóban így van! Mi mások akarunk lenni, mint a hangos híradó. Személyesebb hangnem, reagálás az eseményekre, szubjektivitás — ez már nem híradó.

— **Terveink között szerepel a riport, az élő hanganyag, szeretnénk, ha sor kerülne arra, hogy az üzem vezetői — havonta egy alkalommal — riport formájában részletesebb tájékoztatást adnának az eseményekről, elvárásokról. Szeretnénk kinevelni az utánpótlást! Na, még nem a nyugdíjaztatásunkra gondolunk, de ha lennénk 4–5-en, nagyobb lehetőség lenne a riport készítésére, változatosabb lenne az adás, hisz**

mindenkinek más-más a stílusa és ez az adás előnyére válhatna. A tervek szerint az új üzemnél is lesz stúdió, már most is van igény a rádió adásaira az V. sz. bányüzemnél, de erre még nincs lehetőség, mivel mind a ketten még Bakonyán dolgozunk. Ha több stúdiós lenne, ott is beindulhatna az adás. Keressük az utánpótlást!

— **A „Bakonyai Rádió”-nak van technikus?**

— A stúdió technikai gazdája Papp Ferenc műszerez. Feritől maximális segítséget kapunk. Ő biztosítja az adások technikai feltételeit. Eldicsékedhetünk azzal, hogy az utóbbi években technikai okból adáskimaradás nem volt. Adásszünnapot tartunk halálos balesetnél — a temetésig nincs adás. Az lenne a jó, ha ezért soha nem kellene leállni a rádióknak!

— **Volt-e olyan adás, amire szívesen emlékeztek?**

— Amikor a tv-híradóban szerepeltünk. Egy kongresszusi munkaverseny alkalmából a tv-stáb felvett készített az üzembről, ahol a stúdióknak, adásunk is bemutatásra került. Erre az adásra szívesen emlékezzük.

— **Rádiós baki?**

— Hát igen! Ez szinte mindig van. Ez az élő adásból ered, de szeretnénk minél kevesebbet bakizni. Inkább egy sztorit mesélünk el.

— **Híre ment annak, hogy hamis 500 forintos van forgalomban. Erre a hírre mi stúdiósok is reagáltunk. Úgy gondoltuk — viccesen — bemondjuk, hogy aki akarja, a stúdióban megvizsgáljuk az 500 forintosait és amennyiben hamis, akkor adunk érte 400 forintot.**

— **Volt rá jelentkező?**

— Bajban voltunk egy kicsit, hogy most mit csináljunk — de örültünk is, hogy a „Bakonyai Rádióban” még így is bíznak.

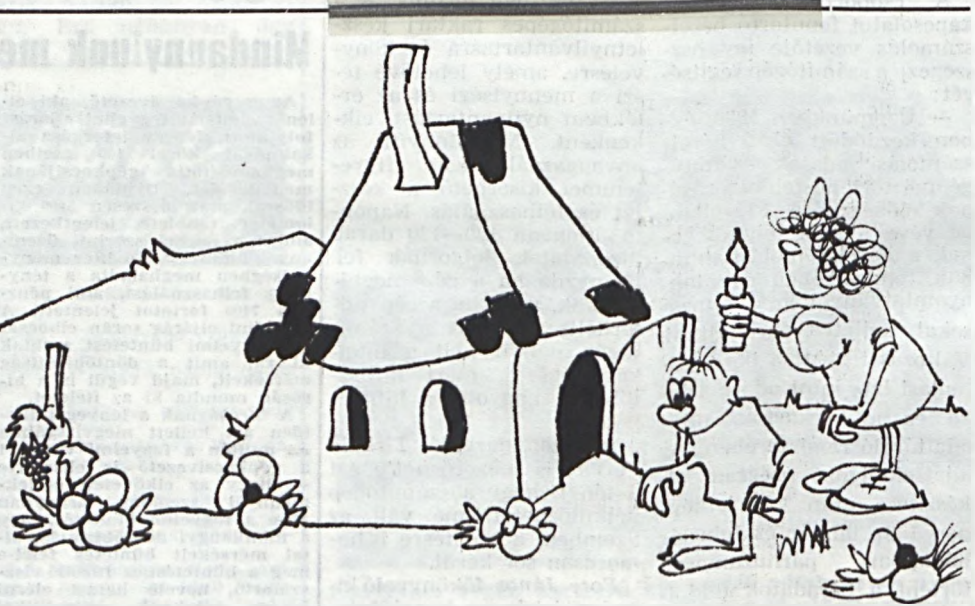
Urbán Ilona

Közlekedési vetélkedő

A Pécs városi KBT, az Ifjúságvédelmi szakszervezet és a Mecseki Kultúrpark közös rendezésében bonyolították le az újmecseki közlekedési parkban a gyermekek és felnőttek közlekedési vetélkedőjét, a közelmúltban. A hideg, esős időjárás ellenére is igen szép számmal gyülekeztek a résztvevők, akiket még a mostoha időjárás sem riasztott el, mert az emberek szeretnek játszani.

Először a segédmotorosok ügyességi versenye került sor, amelyen elsősorban gyermekek és középiskolások vettek részt. A rendezvény másik felében a gépjárművel rendelkezők küzdelmét láthatuk. A mezőny harmadik részében a vezetői engedéllyel nem rendelkezők a Ságvári Endre Művelődési Házban egész délelőtt tartó show részesek voltak és akik jól választottak a villámkérdésekre, jutalmat kaptak. A vetélkedőt teljes mértékben a gyakorlatra alapozták a rendezők, mert nem csak a játék volt a fontos, hanem a mindennapi élet közlekedési moráljának biztosítása az utakon és ez a rendezvény jól szolgálta a kitűzött célt.

K. M.

— Nyugi Mama, nem nőket rejteget a papa a pincében, az üzemből.

hanem egy csomó szájrét Szarka Tibor rajza